

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 590 - Σάββατο, 6 Μάρτη 2010

1 ΕΥΡΩ

**Και είναι μόνο
η αρχή**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Ερχονται
σίγουρα και
άλλα «πακέτα»**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Προκλητικά
δώρα στο
κεφάλαιο**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Τσακίζουν ζωές
και ελπίδες**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Ληστεύουν
τα Ταμεία**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Το 'χουμε
ξαναδεί το έργο**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Δυο
στρατόπεδα**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**Μαύρο
μέτωπο**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Εθνικό Πλαίσιο
Προσόντων

**Σαρώνουν τα
πάντα στην
εκπαίδευση**

ΣΕΛΙΔΑ 10

Ναυπηγεία
Σκαραμαγκά

**Δούλοι στους
γερμανούς
ιμπεριαλιστές**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Ασφαλιστικές εταιρίες
**Σαν τα κοράκια
πάνω από το
ετοιμοθάνατο
ζώο**

ΣΕΛΙΔΑ 12

ΗΠΑ

**Θυσία των
φτωχών στο
βωμό του
δημόσιου
χρέους**

ΣΕΛΙΔΑ 4

Na «ματώσουν» ΑΥΤΟΙ ΟΧΙ ΕΜΕΙΣ

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

6/3: Γκάνα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1957), Γκουάμ: Ημέρα ανακάλυψης-Μαγγελάνου (1521) 6/3/1910: Εξέγερση αγροτών (Κιλελέρ) 6/3/1964: Θάνατος Παύλου – ενθρόνιση Κωνσταντίνου 6/3/1994: Θάνατος Μελίνας Μερκούρη 6/3/1864: Ο Κωνσταντίνος Κανάρης γίνεται κυβερνήτης της Ελλάδας 6/3/1978: Εκρήξη βόμβας αικροδεξιών στα γραφεία ΚΚΕ Εσωτερικού (Νέα Φιλαδέλφεια) 6/3/1976: Εμπρηστικές βόμβες σε εξι λεωφορεία σε γκαράζ της ΕΑΣ (Μπροχάμι) 7/3: Λάσις: Ημέρα βετεράνων 7/3/1948: Προσάρτηση Δωδεκανήσων στην Ελλάδα 7/3/321: Καθιέρωση αργίας της Κυριακής («Σεβαστή μέρα του ήλιου») 7/3/1973: Η γαλλική επανάσταση κηρύσσει τη πλεύρη στην Ισπανία 7/3/1924: Η ελληνική κυβέρνηση αναγνωρίζει τη Σοβιετική Ένωση και αποκαθιστά διπλωματικές σχέσεις με τη Μόσχα 7/3/1972: Εκρήξεις βομβών (ΑΑΑ) σε πλατεία Συντάγματος και αρχεπισκοπή Αθηνών 7/3/2003: Σύλληψη δύο γιων του Οσάμα Μπιν Λάντεν (Σαάντ και Χάμζα) 8/3: Ημέρα γυναίκας 8/3/1910: Καθιέρωση ημέρας της γυναικίς (β' διεθνής συνδιάσκεψη σπολαιοτριών στη Γερμανία - Κλάρα Τσέτκιν) 8/3/1907: Γέννηση Κωνσταντίνου Καραμανλή 8/3/1966: Βόμβα του IRA καταστρέφει το άγαλμα του Nelson (Δουβλίνο) 8/3/1970: Αποτυχημένη δολοφονική απόπειρα κατά Μακάριου 8/3/1995: Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκλέγεται ο Κωστής Στεφανόπουλος 9/3/1948: Διακήρυξη ανθρώπινων δικαιωμάτων (ΟΗΕ) 9/3/1956: Ο Μακάριος εξορίζεται στις Σεϋχέλλες 9/3/1977: Σύλληψη Δ. Ηλιόπουλου - Χρ. Ζέκιου για κατοχή όπλων («4η Αυγούστου») 9/3/1918: Το κόμμα των μπολσεβίκων ονομάζεται ΚΚΣΕ 9/3/1945: Αρχίζει η μεταφορά των Εβραίων της Θεσσαλονίκης στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης 10/3/1973: Συγκρότηση επαναστατικού δικαστηρίου Ορεινών 10/3/1907: Δολοφονία Μαρίνου Αντύπα (Γιάννης Κυριακός) 10/3/1944: Σχηματισμός «Κυβέρνησης του βουνού» (Βίνιανη) 10/3/2006: Θάνατος Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς (Χάγη) 10/3/1978: Εκρήξη βόμβας αικροδεξιών στον κινηματογάρο «Έλλη» στη διάρκεια προβολής της σοβιετικής ταινίας «Ουράνιο Τόξο» - 18 τραυματίες, οι 3 πολύ σοβαρά 10/3/1979: Βόμβες σε δύο λεωφορεία στην οδό Λένορμαν (Μεταξουργείο) 11/3/1988: Χιλιάδες αμερικανοί ακτιβιστές εισβάλουν στο πεδίο πυρηνικών δοκιμών της Νεβάδα - 2.000 συλλήψεις (ο μεγαλύτερος αριθμός στην ιστορία των ΗΠΑ) 11/3/2004: Πολλαπλές βομβιστικές επιθέσεις σε αμαξοστοιχίες και σιδηροδρομικούς σταθμούς της Μαρίτης προκαλούν το θάνατο 192 ανθρώπων και τον τραυματισμό 1.460 11/3/1922: Γέννηση Κορνήλιου Καστοριάδη 12/3: Βενεζουέλα: Ημέρα σημαίας 12/3/1881: Γέννηση Κεμάλ Ατατούρκ (Θεσσαλονίκη) 12/3/1947: Δόγμα Τρούμαν (κατά κομμουνισμού) - βοήθεια 250 εκατομμυρίων δολαρίων στην Ελλάδα 12/3/1994: Θεαματική απόδραση 900 κρατούμενων από τις φυλακές υψηστης ασφαλείας του Ταζουύλτ (Αλγερία).

● Σας άρεσε το «καλησύρια Ελλάδα» του Ρογκ; ●●● Πάρτε τώρα και το «καλό κουράγιο» του Ρεν ●●● Και για να μην τα πολύλεμε, λύση υπάρχει ●●● Να τους ευχηδούμε εμείς «καλό κουράγιο» ●●● Στους δρόμους, φυσικά ●●● Πού ακριβώς τον βρίσκουν τον Γιωργάκη οι μεροκαματιάρηδες και του δηλώνουν πρόδυμοι να μυστάσουν το μισό τους; ●●● Απότι ξέρουμε, ο πρωδυπουργός δεν κυκλοφοράει στο δρόμο ●●● Ας του πει κάποιος ότι τέτοια παραμύθια μόνο εξοργίζουν ●●● Διότι ο εργαζόμενος αισθάνεται ότι τον αποκαλούν και μαλάκα ●●● Η στήλη ξεκινά καμπάνια οικονομικής συμπαράστασης στους αναξιοποδούντες υπουργούς ●●● «Βρίσκουμε σε δεινή οικονομική δέση, όπως και οι υπόλοιποι υπουργοί», δήλωσε ο Θεόδωρος Πάγκαλος ο Β' ●●● Τα 'χουν δώσει όλα για το λαό και την πατρίδα, χρέος μας να τους βοηθήσουμε ●●● Οχι να κατανήσουν σαν τους αγωνιστές του '21, που ζητιάνευαν στις ρούγες ●●● «Στον κώλο σας», είναι η απάντησή μας στους ιδιο-

κίτης και τα στελέχη του γερμανικού Focus ●●● Και ν' αφήσουν τις κουτοπονηρίες Καρατζαφέρηδες και λοιποί Ελληνάρες, που νόμισαν ότι βρήκαν την ευκαιρία ●●● Οχι και να μας το παίζουν πατριώτες οι απόγονοι των γερμανοτσολιάδων ●●● Άλλωστε, υποψήφιος βουλευτής του Καρατζαφέρη υπήρξε ο υμνητής του Χίτλερ και των SS K. Πλεύρης ●●● Εμείς τον πατριωτισμό μας τον κερδίσαμε με το αίμα των πατέρων και των παπούδων μας, όπως έλεγε ο Νίκος Μπελογιάννης στους δημίους του ●●● Και μη μας το παίζουν διγμένοι αυτοί που χρόνια υπηρετούν το γερμανικό (και όχι

μόνο) κεφάλαιο ●●● Γιατί το κωλοδάχτυλο του Focus ήταν συμβολικό, ενώ τα «κωλοδάχτυλα» της Χότφιφ (αεροδρόμιο), της Τίσεν Κρουπ (Σκαραμαγάκας), της Ζίμενς και πλείστων άλλων γερμανικών μνονωπώλιών είναι πραγματικά ●●● Μόνο που τα αισθανόμαστε εμείς, όχι αυτοί ●●● Μακριά, λοιπόν, από πατριωτικές σούπεις ●●● Γνώμονάς μας ο προλεταριακός διεθνισμός ●●● Οραμά μας μια πατρίδα απαλλαγμένη από έξους και τόπους δυνάστες ●●● Από τους καπιταλιστές και τα τοιράκια τους ●●● «Λαοδάλασσα με το ΠΑΜΕ» είδε ο «Ριζοσπά-

στης» ●●● Εφτιαξε και σχεδιάγραμμα, μάλιστα, προσθέτοντας στη μικρή συγκέντρωση του ΠΑΜΕ τους διαδηλωτές της συγκέντρωσης των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ ●●●

Είναι τόσο ηλιθίδιοι οι αναγνώστες της φυλάχτας του Περισσού; ●●● Αν δεν το καταλάβατε, Ομπάμα και Μέρκελ σφάζονται για το ποιος θα πρωτοπορεύει τον Παπανδρέου ●●● Ο Μητσοτάκης να τα βλέπει αυτά, που έλεγε «δεν κάνει το παιδί για πρωδυπουργός» ●●● Μετά την Αντζελα Γκερέκου, ο Γιωργάκης έχει τη μεγαλύτερη πέραση στο εξωτερικό ●●● Ο Λοβέρδος, μολονότι το ανακοίνωσε, δεν τόλμησε να αναρτήσει για «διαβούλευση» το νομοσχέδιο για τις εργασιακές σχέσεις ●●● Ο Πανάρετος ανάρτησε τις απόψεις «του» για τα «τοπικά κολέγια», χωρίς καν να ρωτήσει την αρμόδια υπουργό ●●● Οι άνδρωποι της παπαδρεϊκής Αυλής αισθάνονται κράτος εν κράτει ●●● Πάντως, το οβάλ γραφείο του Γιωργάκη εμφανίζει αρρυθμίες, αν κρίνουμε από το άδειασμα που αναγκάστηκε να κάνει -με πόνο ψυχής ασφαλώς- στον Πανάρετο ●●●

◆ Καλά, το Ασφαλιστικό ας πούμε πως έχει σχέση με τη δημοσιονομική κατάσταση μιας χώρας, όμως το Εργασιακό τι σχέση έχει με τα δημοσιονομικά; Δηλαδή, αν δοθεί πλήρης ελευθερία απολύσεων στους καπιταλιστές-εργοδότες, έχει να κερδίσει τίποτα ο κρατικός προϋπολογισμός; Τότε γιατί οι ελεγκτές της Κομισιόν, της EKT και του ΔΝΤ επιμένουν διδαίτερα σ' αυτόν το τομέα; Η απάντηση είναι ευνόητη: γιατί πάνω απ' όλα τους ενδιαφέρει να πρωθήσουν την κινηζοποίηση του προλεταριάτου.

◆ Αν επαληθευτούν οι πληροφορίες, ότι οι Κοινοτικοί απαιτούν και ανασχηματισμό του οικονομικού επιτελείου της κυβέρνησης και αν όντως αυτό συμβεί, τότε ο Γιωργάκης θα κατακτήσει μια μεταπολεμευτική πρωτιά: θα είναι ο πρώτος πρωθυπουργός που επέτρεψε τη χώρα στην εποχή του Πιουριφίδη. Αναζητείται η τήρηση κάποιων προσχημάτων.

◆ Μια που γίνεται μεγάλη συζήτηση για τα «πειραγμένα»

στατιστικά στοιχεία που χρησιμοποιούν οι κυβερνήσεις στις συναλλαγές τους με τα κοινωνικά όργανα, να σημειώσουμε ξανά μια στατιστική απάτη που γίνεται σε όλη την Ευρωπαϊκή, με ντιρεκτήβια από τις Βρυξέλλες, μαλιστα. Αναφέρομαστε στον τρόπο μέτρησης της ανεργίας, που υποεκτιμάται συστηματικά. Ακόμα και ο Λοβέρδος έχει παραδεχτεί δημόσια (ακόμια και στο υπουργικό συμβούλιο σε απευθείας μετάδοση), ότι η πραγματική ανεργία είναι πολύ ψηλότερη και διάτοπη σε πολλούς την υποεκτιμά. Γ' αυτή τη στατιστική απάτη, όμως, ουδείς θυμώνει, ουδείς φωνάζει, ουδείς ζητά την ολλαγή

της. Και όσοι (τύπου Λοβέρδου) λένε κάτιο το λένε για να κάνουν το κομμάτι τους στους εργαζόμενους, ώστε να περάσουν άλλα αντεργατικά μέτρα (ασφαλιστικό). ◆ Οπως μας πληροφόρησε ένα από τα «πράσινα» παπαγαλάκια, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ έκανε το τραπέζι στον γραμματέα της ΣΕΣ, με χταπόδι στηφάδο και καλαμαράκια. «Τρώτε κάθε μέρα έτοις!», ρώτησε ο ευρωπαίος αστογραφειοκράτης. «Οχι. Μόνο όταν έχουμε καλεσμένους». Με καμιά εκαποντενηταριά χιλιάδες ευρώ το χρόνο δεν έχεις ανάγκη να καταφύγεις στο ψωμοτύρι. Σ' αυτό καταφεύγουν οι ερ-

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Συγκινύμει αιλικρινά όταν άνθρωποι του μόχου και τους ενός μισθού με σταματούν στο δρόμο και μου λένε «για την πατρίδα και τον μισθό μου να θυσιάσω». Γιώργος Παπανδρέου Εάν ο αγώνας μας δεν πάει καλά η χώρα έχει το διλημμα. Ή θα σπάσει το Πρόγραμμα Σταθερότητας ή δεν θα καταβάλει συντάξεις. Ανδρέας Λοβέρδος Φυσικά, κάθε μεγάλο πρό-

τρων. Γιώργος Παπακωνσταντίνου Η κρίση που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα μας είναι ταυτοχρόνως και μια μεγάλη ευκαιρία. Ο πρωθυπουργός έχει μια ιστορική δυνατότητα να πάρει γενιαίες αποφάσεις, όχι μόνο στον τομέα της μείωσης του ελλείμματος. Η Ελλάδα οφείλει να πάρει μπροστά και για να γ

Το 'χουμε ξαναδεί το έργο

Μπορεί ο Παπανδρέου, με το κλαψιάρικο ύφος και τους δραματικούς τόνους να δηλώνει ότι «βρισκόμαστε σήμερα σε κατάσταση πολέμου απέναντι στα αρνητικά σενάρια για την πατρίδα μας» και να δίνει τίτλους μόνο με το πρώτο μισό της φράσης του («βρισκόμαστε σε πόλεμο»), όμως το έργο το έχουμε ξαναδεί. Με άλλους πρωταγωνιστές, με διαφορετικές απάκες, όμως το ίδιο έργο. Το έργο που ζητά «θυσίες» και υπόσχεται «καλύτερες μέρες», οι οποίες ποτέ δεν έρχονται.

Κάθε φορά που το σύστημα αντιμετωπίζει ζόρια, εξαιτίας της ληστρικής συμπεριφοράς της καπιταλιστικής ολιγαρχίας, οι κυβερνήσεις πέφτουν πάνω στο εργατικό εισδόμια και στις κοινωνικές δαπάνες, προκειμένου να επιτευχθεί –όπως λένε– «η σωτηρία της χώρας». Μόνο που αυτό δεν γίνεται, αφού το έργο επαναλαμβάνεται, πάντα με τον ίδιο σκοπό: τη «σωτηρία της χώρας». Με πρόσχημα τη «σωτηρία της κοινωνικής ασφαλιστικής» έχουν γίνει και όλες οι μεγάλες αντιασφαλιστικές ανατροπές. Το 1990, το 1992, το 2002, το 2008 και ξανά το 2010. Ας θυμηθούμε επί τροχάδην τις σημαντικότερες επαναλήψεις αυτού του έργου.

◆ Το 1985, η τότε κυβέρνηση Α. Παπανδρέου, που είχε ξαναπάρει την εξουσία υποσχόμενη ότι θα εξαλείψει τις αδικίες της κυβέρνησης Μητσοτάκη, διακήρυξε διά στόματος πρωθυπουργού το μνημειώδες «ή η χώρα θα καταπολεμήσει το χρέος ή το χρέος θα αφανίσει τη χώρα» και εφάρμισε «μέτρα σοκ», όπως ονομάστηκαν.

◆ Το 2004, αφού έκανε την «απογραφή» και έβαλε τη χώρα στην «επιτήρηση», διακήρυξε την «ήπια προσαρμογή», για να φτάσει μετά στο πάγωμα μισθών και συντάξεων.

Εάν οι διαικηρύξεις τους είχαν κόκκο έστω αλήθειας, η Ελλάδα θα ήταν σήμερα ένας καπιταλιστικός παράδεισος. Δεν είναι, όμως. Οι εργαζόμενοι υπέστησαν απανωτά πλήγματα και σήμερα δέχονται μια σαρωτική επίθεση, που όμοια της δεν έχει ξανα-ϋπάρξει. Ολες τις προηγούμενες φορές οι επιθέσεις ήταν λιγότερο ή περισσότερο ήπιες.

◆ Το 1994, η κυβέρνηση Α. Παπανδρέου, που είχε ξαναπάρει την εξουσία υποσχόμενη ότι θα εξαλείψει τις αδικίες της κυβέρνησης Μητσοτάκη, διακήρυξε διά στόματος πρωθυπουργού το μνημειώδες «ή η χώρα θα καταπολεμήσει το χρέος ή το χρέος θα αφανίσει τη χώρα» και εφάρμισε «μέτρα σοκ», όπως ονομάστηκαν.

◆ Το 1996, η κυβέρνηση Σημίτη ξεκίνησε τις «διαφρωτικές μεταρρυθμίσεις», θεσμοθετώντας τις «ευελικτες» εργασιακές σχέσεις.

◆ Το 2000, η ίδια κυβέρνηση, αφού στήριξε και κάλυψε τη μεγάλη ληστεία του χρηματιστήριου, εξήγγειλε το «δεύτερο κύμα του εκσυγχρονισμού», με στόχο την είσοδο στην ΟΝΕ. Μετά τον «εθνικό στόχο» της ΟΝΕ, που

χε πριν μερικούς μήνες κερδίσει τις εικλογές υποσχόμενη «καλύτερες μέρες», πάγωσε τους μισθών και τις συντάξεις, με Πράξη Νομοθετικού

περιεχομένου που ισοδυναμούσε με δικτατορικό διάταγμα.

◆ Το 2004, η κυβέρνηση Καραμανλή, αφού έκανε την «απογραφή» και έβαλε τη χώρα στην «επιτήρηση», διακήρυξε την «ήπια προσαρμογή», για να φτάσει μετά στο πάγωμα μισθών και συντάξεων.

Εάν οι διαικηρύξεις τους είχαν κόκκο έστω αλήθειας, η Ελλάδα θα ήταν σήμερα ένας καπιταλιστικός παράδεισος. Δεν είναι, όμως. Οι εργαζόμενοι υπέστησαν απανωτά πλήγματα και σήμερα δέχονται μια σαρωτική επίθεση, που όμοια της δεν έχει ξανα-ϋπάρξει. Ολες τις προηγούμενες φορές οι επιθέσεις ήταν λιγότερο ή περισσότερο ήπιες.

◆ Το 2004, η κυβέρνηση Σημίτη ξεκίνησε τις «διαφρωτικές μεταρρυθμίσεις», θεσμοθετώντας τις «ευελικτες» εργασιακές σχέσεις.

◆ Το 2000, η ίδια κυβέρνηση, στήριξε και κάλυψε τη μεγάλη ληστεία του χρηματιστήριου, εξήγγειλε το «δεύτερο κύμα του εκσυγχρονισμού», με στόχο την είσοδο στην ΟΝΕ. Μετά τον «εθνικό στόχο» της ΟΝΕ, που

επιπτεύχθηκε αφού χτυπήθηκαν άγρια τα εργατικά δικαιώματα, ήρθε ο «εθνικός στόχος» των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004.

◆ Το 2004, η κυβέρνηση Καραμανλή, αφού έκανε την «απογραφή» και έβαλε τη χώρα στην «επιτήρηση», διακήρυξε την «ήπια προσαρμογή», για να φτάσει μετά στο πάγωμα μισθών και συντάξεων.

Εάν οι διαικηρύξεις τους είχαν κόκκο έστω αλήθειας, η Ελλάδα θα ήταν σήμερα ένας καπιταλιστικός παράδεισος. Δεν είναι, όμως. Οι εργαζόμενοι υπέστησαν απανωτά πλήγματα και σήμερα δέχονται μια σαρωτική επίθεση, που όμοια της δεν έχει ξανα-ϋπάρξει. Ολες τις προηγούμενες φορές οι επιθέσεις ήταν λιγότερο ή περισσότερο ήπιες.

◆ Το 2004, η κυβέρνηση Σημίτη ξεκίνησε τις «διαφρωτικές μεταρρυθμίσεις», θεσμοθετώντας τις «ευελικτες» εργασιακές σχέσεις.

◆ Το 2000, η ίδια κυβέρνηση, στήριξε και κάλυψε τη μεγάλη ληστεία του χρηματιστήριου, εξήγγειλε το «δεύτερο κύμα του εκσυγχρονισμού», με στόχο την είσοδο στην ΟΝΕ. Μετά τον «εθνικό στόχο» της ΟΝΕ, που

■ Μια στο καρφί και μια στο πέταλο

Αρνητικά απάντησε η Παπαρήγα στην επιστολή Λοβέρδου, με την οποία ο υπουργός Έργασίας της Ζητούσε να συναντηθούν και να την ενημερώσει για τις πρωθυπουργείς αλλοιάς στο ασφαλιστικό. «Η άρνηση μας –σημείωσε στην απαντητική επιστολή της– οφείλεται στο γεγονός ότι είμαστε βέβαιοι ότι αυτή η συνάντηση δεν μπορεί να προσφέρει ενημέρωση, γιατί είναι γνωστό τι σκοπεύει να κάνει η κυβέρνηση με πρόσχημα τα ελλείμματα και το χρέος, προκειμένου να προχωρήσουν τα πιο βάρβαρα αντιλαϊκά μέτρα που έχουμε γνωρίσει τα τελευταία χρόνια».

Σωστή η επισήμανση, σωστό και το φτύσιμο στο Λοβέρδο, όμως αναρωτιόμαστε γιατί δεν έκανε τίποτα με τη συνάντηση που ζήτησε ο Παπανδρέου απ' όλους τους πολιτικούς αρχηγούς, πριν ανακοινώσει (σε ελάχιστες ώρες, μάλιστα) το δεύτερο πακέτο αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων; Είχε καφιά αμφιβολία η ηγεσία του Περισσού για το ότι το δεύτερο πακέτο ήταν έτοιμο και για το ότι ο Παπανδρέου ήθελε τους αρχηγούς των κομμάτων της αντιπολίτευσης ως ντεκόρ για να δημιουργήσει κλίμα «εθνικής κρίσης» πριν ανακοινώσει τα μέτρα; Τότε γιατί η Παπαρήγα δεν αρνήθηκε να πάει, πολλώ μάλλον που η πρόσκληση απευθύνθηκε αιφνιδιαστικά από τον Παπανδρέου; Από το βήμα της Βουλής απευθύνθηκε η πρόσκληση, από το βήμα της Βουλής την έκανε δεκτή η Παπαρήγα.

Λέτε να μετάνιωσαν και γ' αυτό έριξαν πόρτα στο Λοβέρδο; Δε νομίζουμε. Το θεσμικό τους ρόλο ως αστικό-κοινοβουλευτικό κόμμα τον σέβονται. Απλά, ο Λοβέρδος δεν είναι θεσμικά ιστότιμος της Παπαρήγα, οπότε τους έπαιρνε να του ρίξουν πόρτα, για ξεκάρφωμα.

YG: Σαΐνια οι συντάκτες του «Ριζοσπάστη». Από το πρώτη της Δευτέρας ο Λοβέρδος είχε ανακοινώσει (και με ραδιοφωνική συνέντευξή του), ότι πολύωνον δλες οι συντάξεις (και αυτές που είναι κάτω από 2.000 ευρώ) και ο «Ριζοσπάστης» είχε την Τρίτη τίτλο ότι η κυβέρνηση «μεθοδεύει ολοκληρωτικό πάρωμα των συντάξεων», ενώ στο κείμενο έγραψε ότι ο Λοβέρδος κάνει δηλώσεις «σε μια προσπάθεια να προετοιμάσει το έδαφος»!

■ Το μεγάλο πλιάτσικο και το μεγάλο φαγοπότι

Το μεγάλο πλιάτσικο έγινε το 1999-2000. Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι σύρθηκαν τεχνήντως («το χρηματιστήριο πάει κανόνι», δήλωνε τότε ο υπουργός Οικονομίας του ΠΑΣΟΚ Γ. Παπαντωνίου) στο «ναό» της Σοφοκλέους για ν' ακουμπήσουν τις οικονομίες τους, οι οποίες άλλαξαν χέρια με το πιο εύκολο τρόπο. Ποιοι τις ρούφησαν; Οχι μόνο οι χρηματιστές (αυτοί έβγαλαν την παχυλή προμήθειά τους), αλλά κυρίως οι βιομήχανοι και οι τραπεζίτες, που έστηναν τα παιχνίδια με τις μετοχές (πούλα στην άνδο –αγόρασε στην πτώση), με συνεργάτες τους τους χρηματιστές και υπό τις ευλογίες της κυβέρνησης των «εκσυγχρονιστών», εξέχοντα μελλη της οποίας ήταν ο σημερινός πρωθυπουργός, ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης και αρκετοί υπουργοί (κάποιοι άλλοι ήταν σε δεύτερους ρόλους και έχτιζαν τότε τις πολιτικές τους καριέρες, όπως ο διο αστέρες του οικονομικού επιτελείου, Παπακωνσταντίνου και Σαχινίδης).

Το μεγάλο φαγοπότι έγινε με τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004. Πάλι από το ΠΑΣΟΚ (οι δεξιοί μόνο μερικά κοκαλάκια στο τέλος πρόλαβαν να γλείψουν), που παρέδωσαν την κρατική οικονομία στα λαμπρά της ΔΟΕ, στους ντόπιους μεγαλοεργολάβους και λοιπούς κοπιταλιστές και στις διάφορες Siemens. Πόσο κόστισε στα δημόσια οικονομικά αυτό το μεγάλο φαγοπότι; Ο μόνος που έμεινε να γράψει κάτι και να θυμίζει ότι λόγος γίνεται για 20 δισ. ευρώ είναι ο συνταξιούχος Φ. Συρίγος. Σ' όλα τα υπόλοιπα ΜΜΕ βασιλεύει μούγκα. Λες και οι Ολυμπιακοί Αγ

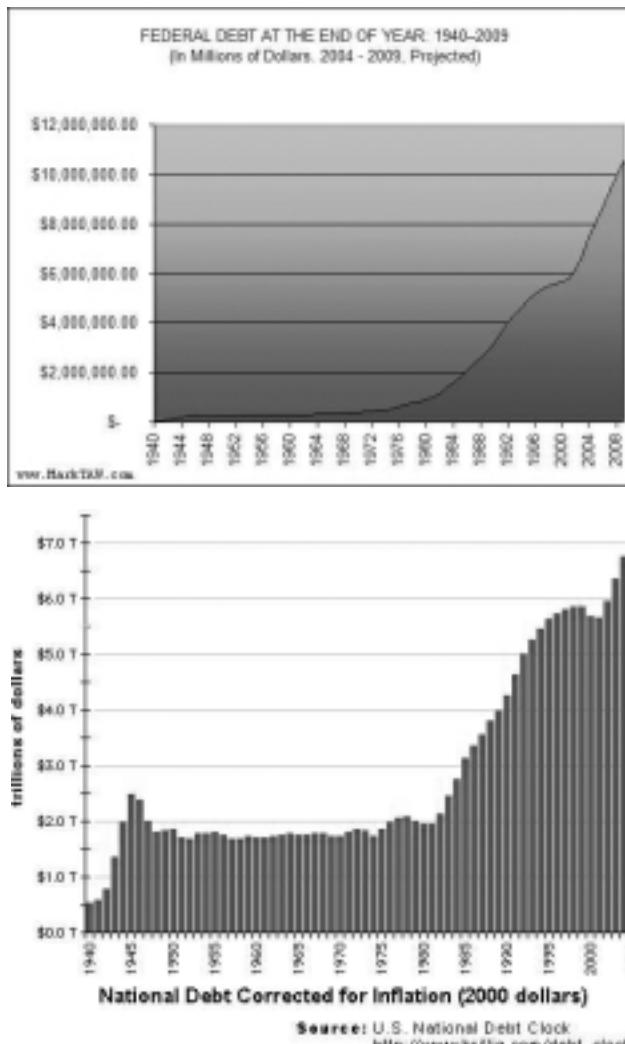
Θυσία των φτωχών στο βωμό του δημόσιου χρέους

«Το δημόσιο χρέος, δηλαδή το ξεπούλημα του κράτους -αδιάφορο αν είναι απολυταρχικό, συνταγματικό ή δημοκρατικό κράτος- βάζει τη σφραγίδα του στην κεφαλαιοκρατική εποχή. Το μοναδικό κομμάτι του λεγόμενου εθνικού πλούτου, που στους σύγχρονους λαούς ανήκει πραγματικά στο σύνολο του λαού, είναι το δημόσιο χρέος του. (...) Το δημόσιο χρέος γίνεται το credo (πιστεύω) του κεφαλαίου. Και από τη σπηλή που εμφανίζεται η χρέωση του δημόσιου, τη θέση του αμαρτήματος ενάντια στο άγιο πνεύμα, για το οποίο δεν υπάρχει άφεση, την παίρνει η καταπάτηση της πίστης απέναντι στο δημόσιο χρέος. Το δημόσιο χρέος γίνεται ένας από τους πιο δραστικούς μολυσμούς της πρωταρχικής συσσώρευσης. Σαν με μογκό ραβδί προκύπτει το μη παραγωγικό χρήμα με παραγωγική δύναμη και το μετατρέπει έτσι σε κεφάλαιο, χωρίς να 'ναι υποχρεωμένο να εκτεθεί στους κόπους και στους κινδύνους που είναι αχώριστοι από τη βιομηχανική μα ακόμα κι από την τοκογλυφική τοποθέτηση. Οι πιστωτές του δημόσιου στην πραγματικότητα δεν δίνουν τίποτα, γιατί το ποσό που δανείζουν μετατρέπεται σε κρατικά ευκολομεταβίβασμα χρεόγραφα, που στα χέρια τους εξακολουθούν να λειτουργούν, όπως θα λειτουργούσαν αν ήταν ισόποσο μετρητό χρήμα. Ασχετά με την τάξη των αργόσχολων εισοδηματιών που δημιουργείται μ' αυτό τον τρόπο και τον αυτοσχέδιο πλούτο των χρηματιστών που παιζουν το ρόλο του μεσίτη ανάμεσα στην κυβέρνηση και το έθνος -καθώς και των φοροενοικιαστών, των εμπόρων, των ιδιωτών εργοστασιαρχών, που μια καλή μερίδα κάθε κρατικού δανείου τους προσφέρει την υπηρεσία ενός κεφαλαίου περισσέντο από τον ουρανό- το δημόσιο χρέος έχει δημιουργήσει τις μετοχικές εταιρείες, το εμπόριο με συναλλάξμες αξίες..., με διο λόγια: το παιχνίδι στο χρηματιστήριο και τη σύγχρονη τραπεζοκρατία».

Καρλ Μαρξ, Το Κεφάλαιο

Μπορεί το παραπάνω μαπτόσπασμα από τον πρώτο τόμο του «Κεφαλαίου» του Μαρξ^[1], να γράφτηκε πριν από ενάμιση αιώνα, είναι όμως τόσο επίκαιρο σα να γράφτηκε ειδικά για να περιγράψει όσα συμβαίνουν στις μέρες μας. Ρίξτε μια ματιά για να δείτε τι συμβαίνει γύρω μας. Το δημόσιο χρέος (δηλαδή το σωρευτικό χρέος της κεντρικής κυβέρνησης) και τα επίστια ελλείμματα εκπινάσσονται στις μεγαλύτερες καπιταλιστικές χώρες του πλανήτη. Θελετε παραδείγματα;

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις

νη το όριο του Μάστριχτ το οποίο έκανε λόγο για μέγιστο όριο το 60% του ΑΕΠ, τη σπηλή που στη ζώνη του ευρώ ο μέσος όρος έπειρνά το 69%^[7]). Οσοι έχετε πρόσβαση στο διαδίκτυο, ρίξτε μια

ματιά στα δελτία Τύπου του υπουργείου Εξωτερικών^[8] και θα καταλάβετε τι εννοούμε.

Το ποιος πληρώνει το δημόσιο χρέος είναι γνωστό. Εμείς, κλείνοντας, θα παραθέτουμε ένα απόσπασμα

από τον Μαρξ ως «δωρεά» στα παπαγαλάκια του κεφαλαίου, που μέχρι πρότινος τάιζαν κουτόχορτο τον κοσμάκη για την «ανωτερότητα του καπιταλισμού» και την αποφυγή των μεγάλων κρίσεων:

«Επειδή το δημόσιο χρέος στρίζεται στα κρατικά έσοδα, που οφείλουν να καλύψουν τις χρονιάτικες τοκοχρεολυτικές κτλ. πληρωμές, το σύγχρονο φορολογικό σύστημα έγινε αναγκαίο συμπλήρωμα του συστήματος των εθνικών δανείων. Τα δάνεια δίνουν τη δυνατότητα στην κυβέρνηση ν' αντεπεξέρχεται σε έκτακτα έξοδα, χωρίς να γίνεται αυτό αμέσως αισθητό στον φορολογούμενο, μετά όμως απαιτούν αυξημένους φόρους. Απ' την άλλη μεριά, η αύξηση των φόρων, που προκλήθηκε με τη συσσώρευση απανωτών δανείων, αναγκάζει την κυβέρνηση σε κάθε περίπτωση καινούργιων έκτακτων εξόδων να καταφέυγει διαρκώς σε καινούργια δάνεια. Εποι, το σύγχρονο φορολογικό σύστημα, που άξονάς του είναι οι φόροι στα ποιοι ανοικαία μέσα συντήρησης (επομένως και το ακρίβαιμά τους), κρύβει μέσα του το σπέρμα της αυτόματης προσδευτικής αύξησης»^[9].

Οποιαδήποτε ομοιότητα με σημερινές καταστάσεις είναι... εντελώς συμπτωματική. Συμπέρασμα; Αν θέλετε

να απαλλαγείτε από το ξετίναγμα, για να ξεπληρώνεται το δημόσιο χρέος (που άλλοι δημιούργησαν), θα πρέπει να αρχίζετε να σκέφτεστε πώς θα απαλλαγείτε από τον καπιταλισμό...

Κώστας Βάρλας

Παραπομπές

[1] Καρλ Μαρξ «Το Κεφάλαιο», Τόμος 1ος, Κεφ. 21, σελ. 779.

[2] "The budget and Economic Outlook: Fiscal Years 2010 to 2020" (Προβλέψεις για τον Προϋπολογισμό και την Οικονομία για τα έτη 2010 – 2020) Congressional Budget Office, Γενάρης 2010.

[3] «Ο Μπερνάκι εξαπολεύει ευθεία προειδοποίηση για το αμερικανικό χρέος - Η σκηνή έχει στηθεί στις ΗΠΑ για μια ελληνική τραγωδία», Washington Times, 25/2/2010.

[4] Δελτίο Τύπου No. 353, 21/9/2009 της Στατιστικής Υπηρεσίας της Γερμανίας.

[5] Τα στοιχεία από το γραφείο Οικονομικών & Εμπορικών υποθέσεων της ελληνικής πρεσβείας στη Γερμανία, σε δελτίο Τύπου αναφορικά με τον γερμανικό προϋπολογισμό του 2010, 22/1/2010.

[6] CIA – The world fact book <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/rankorder/2186rank.html>

[7] Σύμφωνα με τα στοιχεία του Eurostat ("European Economic Statistics" 2009), το δημόσιο χρέος το 2008 ισοδυναμούσε με το 69,3% του ΑΕΠ στην Ευρωζώνη, ποσοστό μεγαλύτερο από το μέσο όρο του χρέους των 27 κρατών της ΕΕ, που την ίδια περίοδο ισοδυναμούσε με 61,5% του ΑΕΠ.

[8] <http://www.agora.mfa.gr/frontoffice/portal.asp?cpage=NODE&cnode=57&cid=18>.

[9] Καρλ Μαρξ, «Το Κεφάλαιο», Τόμος 1ος, Κεφ. 21, σελ. 780-781.

Ούτε ψίχουλα για τους ανέργους

Πόσο κοστίζουν στον αμερικανικό προϋπολογισμό τα μέτωπα του Ιράκ και του Αφγανιστάν; Τα λεφτά που ενέκρινε το Κογκρέσο στον προϋπολογισμό του 2010 ήταν 136,8 δισ. δολάρια.

Πόσα είναι τα χρήματα που χρειάζονται για να παραταθεί ένα μήνα περισσότερο η πληρωμή των επιδομάτων ανεργίας και επιχορηγήσεων για ασφαλιστική κάλυψη για πάνω από 1.1 εκατομμύρια ανέργους; Μόλις 10 δισ. δολαρία!

Κι όμως, οικόμα και γι' αυτά τα ψίχουλα (γιατί για ψίχουλα πρόκειται, σχετικά όχι μόνο με τα χρήματα που δίνονται στους πολέμους, αλλά και με αυτά που δόθηκαν στα «πακέτα στήριξη», της τάξης των 700 δισ. και βάλε γίνεται συζήτηση επί συζήτησεων στην αμερικανική Γερουσία. Αποτέλεσμα; Γύρω στους 100.000 ανέργοι έχουν χάσει ήδη το επίδομα (αφού έληξε ο χρόνος των 26 εβδομάδων που το παίρνουν) και άλλοι 400.000 αναμένεται να διογκωθεί το δημόσιο χρέος κάνοντας σκό-

Ο λόγος είναι ότι οι Ρεπουμπλικάνοι γερουσιαστές αντιδρούν υποστηρίζοντας ότι θα συζηθεί και άλλο το ελλειμμα του προϋπολογισμού (δηλαδή το 1.3 τρισ. δολάρια) θα γίνει 1.31 τρισ., για τέ-

τοια αύξηση μιλάμε!) κι ότι οι άνεργοι δε θα ψάχνουν πλέον για δουλειά! Για να πάρουν την απάντηση από έναν Δημοκρατικό γερουσιαστή, ότι τα επιδόματα είναι πολύ πιο κάτω από ένα μισθό κι ότι για κάθε νέα θέση εργασίας που δημιουργείται σήμερα, υπάρχουν πέντε αμερικανοί άνεργοι.

Τελικά, η Γερουσία ενέκρινε ένα «μετριοπαθές» νομοσχέδιο, όπως χαρακτηρίστηκε από τον αμερικανικό Τύπο. Ένα νομοσχέδιο συνολικού ύψους 15 δισ. και όχι 85 δισ. δολαρίων που προβλέπονταν αρχικά. Ο Ρεπουμπλικανός Τζιμ Μπάνινγκ μπλόκαρε την επιμήκυνση της επιδότησης ανεργίας κατά ένα μήνα, επικαλούμενος τη... διόγκωση του ελλείμματος! Ο Ομπάμα πέτυχε τη συναίνεση των δύο κομμάτων της αμερικανικής χρηματιστικής ολγαρχίας, στην οποία δίνει ιδιαίτερη σημασία, θυσιάζοντας αικόμα και τα ψίχουλα που πρότεινε να δοθούν στους ανέργους. Η ταξική τοικογκουνιά των εκπροσώπων της κεφαλαιοκρατίας έλαψε σε όλο το αποκρουστικό της μεγαλείο!

Βουλευτικές εκλογές στο Ιράκ

Εν μέσω κλιμάκωσης της βίας με πολύνεκρες επιθέσεις σε κυβερνητικά κτίρια και αστυνομικούς στόχους, πραγματοποιούνται στις 7 Μαρτίου οι βουλευτικές εκλογές στο Ιράκ, με τη συμμετοχή εφτά εκλογικών σχημάτων και 6.200 υποψήφιών.

Ο μεγαλύτερος σιτικός εκλογικός συνασπισμός είναι η «Ιρακινή Εθνική Συμμορία», στην οποία συμμετέχουν το ισχυρό «Ιολαμικό Ανώτατο Συμβούλιο του Ιράκ» και πολιτικοί οπαδοί του γνωστού αντιαμερικάνου ληγρικού Μοκτάντα αλ - Σαντρ. Θεωρείται ο πιο επικινδυνός εκλογικός αντίπαλος του σημερινού ιρακινού πρωθυπουργού Μαλίκι για την κατάκτηση της πρώτης θέσης.

Στο «Συνασπισμό για Κράτος του Νόμου», κυρίως σιτικός, με επικεφαλής τον πρωθυπουργό Νούρι αλ - Μαλίκι, κυρίαρχη θέση κατέχει το κόμμα του, Ντάγουα, και συμμετέχουν ακόμη 40 μικρότερα κόμματα απ' όλο το εθνικό και θρησκευτικό φάσμα του Ιράκ.

Η «Συμμορία για την Ενότητα του Ιράκ» είναι ένα συνασπισμός σουνιτών και σιτών, ιδιαίτερα στην επαρχία Ανηπάρ, πολλοί υποψήφιοι του οποίου αποκλείστηκαν λόγω της συμπάθειας ή των σχέσεών τους με το απογορευμένο κόμμα Μπάσαθ.

Ο συνασπισμός «Ιρακίγια», με σιτές και σουνίτες υποψήφιους και επικεφαλής τον σιίτη πρώην πρωθυπουργό Ιγιάντ Αλάουι και το σουνίτη αντιπρόεδρο του Ιράκ Ταρίκ αλ - Χασίμι, θεωρείται ο πιο ισχυρός αντίπαλος των σιιτικών εκλογικών σχημάτων.

Η «Ιρακινή Συμφωνία» αποτελείται σχεδόν αποκλει-

στικά από το Ιρακινό Ισλαμικό Κόμμα, η δύναμη του οποίου έχει μειωθεί τα τελευταία χρόνια. Πολλοί πιο κοσμικοί σουνίτες εκπρόσωποί του έχουν ενταχθεί σε άλλους συνασπισμούς.

Η «Κουρδική Συμμορία» αποτελείται από τα δύο κυρίαρχα κουρδικά κόμματα, το «Δημοκρατικό Κόμμα του Κουρδιστάν» και την «Πατριωτική Ενωση του Κουρδιστάν», τα οποία στις βουλευτικές εκλογές του 2005 είχαν κερδίσει το 19% των εδρών της βουλής.

Το κόμμα «Γκοράν» (Άλλαγή), είναι ένα νέο κουρδικό κόμμα που καταγγέλλει τη διαφθορά που επικρατεί στα δύο κουρδικά κόμματα και αναμένεται να κερδίσει το 5% των ψήφων.

Κατά την προεκλογική περίοδο, ο διχασμός και οι αντιθέσεις ανάμεσα κυρίως στους σουνίτες και στους σιίτες γνώρισαν νέα κορύφωση. Οι σουνίτες παραμένουν καχύποπτοι απέναντι στο σιίτη πρωθυπουργό Νούρι αλ - Μαλίκι, παρόλο που έχει προσπαθήσει να αποστασιοποιηθεί από την Τεχεράνη, να προβληθεί ως εθνικός γηρέτης και να παρουσιάσει τον εκλογικό του συνασπισμό ως μη σεχταριστικό. Για να ενισχύσει συτό το προφίλ, ανακοίνωσε την περασμένη βδομάδα την αποκατάσταση

20.000 σουνιτών ιρακινών αξιωματικών, από συνταγγελίες εναντίον της κυβέρνησης Μαλίκι για επικείμενη νοθεία με την εγγραφή στους εκλογικούς καταλόγους 800.000 εικονικών ψηφοφόρων και ήρθαν στο φως διάφορα ευτράπελα από τον αγώνα των υποψήφιων για μαζική εξαγορά ψήφων, εκμεταλλεύμενοι τη φτώχεια του ιρακινού λαού. Υποψήφιοι απ' όλα τα κόμματα πε-

προσδοκούμενες ψήφους.

Αυτό όμως που ανέβασε περισσότερο το πολιτικό θερμόμετρο ήταν ο αποκλεισμός από τις εκλογές 440 υποψηφίων, στην πλειοψηφία σουνιτών, από μια επιτροπή, με την υποψία ότι είχαν σχέση με το κόμμα Μπάσαθ επί Σαντάμ Χουσεΐν. Γεγονός που ενίσχυσε τις ανησυχίες και το φόβο των σουνιτών ότι τα σιιτικά κόμματα επιδιώκουν την περιθωριοποίηση και την πολιτική αποδυνάμωσή τους.

Παρόλα αυτά, οι σουνιτικές πολιτικές ηγεσίες καλούν σε μαζική συμμετοχή στις εκλογές και στη στήριξη συμμορικών σχημάτων σουνιτών - σιιτών, με στόχο να εξασφαλίσουν μεγαλύτερο μερίδιο στη νομή της εξουσίας και να λειτουργήσουν ως αντίβαρο στους σιιτικούς συνασπισμούς.

Σοβαρότατο πρόβλημα αποτελεί και η αντιπαράθεση Αράβων - Κούρδων, που απειλεί να προκαλέσει νέο κύμα βίας, κυρίως για την τύχη της πόλης Κιρκούκ. Η διαμάχη για τον τρόπο διεξαγωγής των εκλογών είναι τόσο έντονη, ώστε η ιρακινή κυβέρνηση αναγκάστηκε να μεταφέρει τις εκλογές από τον Ιανουάριο στο Μάρτιο. Γενικά, τα κουρδικά κόμματα δεν θέλουν μια ισχυρή κεντρική κυβέρνηση στη Βαγδάτη.

Παράλληλα, έγιναν καταγγελίες εναντίον της κυβέρνησης Μαλίκι για επικείμενη νοθεία με την εγγραφή στους εκλογικούς καταλόγους 800.000 εικονικών ψηφοφόρων και ήρθαν στο φως διάφορα ευτράπελα από τον αγώνα των υποψήφιων για μαζική εξαγορά ψήφων, εκμεταλλεύμενοι τη φτώχεια του ιρακινού λαού. Υποψήφιοι απ' όλα τα κόμματα πε-

ριόδευαν σε φτωχογειτονιές των πόλεων και χωριά μοιράζοντας κατεψυγμένα κοτόπουλα, αλεύρι, λάδι, ρύζι, πετρέλαιο θέρμανσης, αθλητικά παπούτσια και φόρμες, επιταγές, παιχνίδια και τηλεφωνικές κάρτες, ενώ ο ιρακινός πρωθυπουργός μοιράζει ακριβά όπλα σε φύλαρχους που τον επισκέπτονταν, με τη χρυσή επιγραφή «Δώρο του πρωθυπουργού».

Θεωρείται σχεδόν απίθανο να καταφέρει να κερδίσει ένας εκλογικός συμματισμός την πλειοψηφία των 325 εδρών της ιρακινής βουλής, που σημαίνει ότι θα ακολουθήσουν βδομάδες ή ακόμη και μήνες παζαρεμάτων για το σχηματισμό κυβερνητικού συνασπισμού. Οι συνθήκες πολιτικής αβεβαιότητας και αστάθειας είναι βεβαίως ότι θα ευνοήσουν την αύξηση της βίας στο Ιράκ. Γ' αυτό το λόγο, ανώτατοι αμερικανοί αξιωματούχοι προετοιμάζουν το έδαφος για επικείμενη παράταση της παραμονής των αμερικανικών στρατευμάτων. Ο ανώτατος αμερικανός διοικητής στη Βαγδάτη ανακοίνωσε στις 21 Φεβρουαρίου ότι έχει ήδη ενημερώσει το Πεντάρχαν για το σχέδιο παραμονής μάχιμων δυνάμεων στο Ιράκ μετά τις 31 Αυγούστου, την τελική προθεσμία αποχώρησής τους. Με βάση τη συμφωνία (Status of Forces Agreement) που υπογράφτηκε από την κυβέρνηση Μπους και την ιρακινή κυβέρνηση, όλες οι μάχιμες αμερικανικές δυνάμεις πρέπει να αποχωρήσουν από το Ιράκ μέχρι το τέλος Αυγούστου, εκτός από 50.000 για την εκπαίδευση και την υποστήριξη του ιρακινού στρατού, που θα αποχωρήσουν μέχρι το τέλος του 2011.

■ Χιλή

Ο στρατός ξανά στους δρόμους

«Ο πραγματικός σεισμός που δονεί πλέον τα συντρίμμια είναι η απειλή μιας κοινωνικής εξέγερσης, ειδικά στην Κονσεπτιόν και στο Ταλγοχουάνο, όπου τα πλοία έχουν βγει στη στεριά». Δεν απέχουν καθόλου από την πραγματικότητα όσα γράφει ο χιλιανός συγγραφέας Αλμπέρτο Φουγκέτ, σε άρθρο του στους New York Times. Οι εικόνες των πεινασμένων σειμόπληκτων να λεηλατούν καταστήματα τροφίμων κυριαρχούν στα λατινοαμερικανικά ΜΜΕ. Μαζί με τις εικόνες των πάνοπλων στρατιωτών, που ξανάζουν στους δρόμους για πρώτη φορά μετά την πτώση της χούντας του Πινοσέτ, η απερχόμενη σοσιαλδημοκράτισσα πρόεδρος Μισέλ Μπατζελέτ. «Αυτό είναι για τα παιδιά μου. Δεν έχω κανένα άλλο μέσο για να τα ταΐσω. Πρέπει να φάμε και να πιούμε», δήλωναν στην αργεντίνικη εφημερίδα «Pagina 12» οργισμένοι σειμόπληκτοι έξω από ένα λεηλατημένο σύπερ μάρκετ. Ο χιλιανικός στρατός τους αντιμετώπισε με μπαράζ χημικών. Ποιος έρει, ίσως σύντομα τους αντιμετωπίσει και με σφαίρες.

Στο εδώλιο 12χρονος Παλαιοστίνιος!

Οι ισραηλινές αρχές αποφάσισαν να παραπέμψουν στρατιωτικό δικαστήριο 12χρονο Παλαιοστίνιο από την πόλη Χεβρώνα της Δυτικής Οχθης μετά τη σύλληψή του με την κατηγορία ότι πετούσε πέτρες σε ισραηλινούς στρατιώτες.

Το παιδί ονομάζεται Χασάν αλ-Μοχτασίμπ και συνελήφθη μαζί με τον ξρόνο αδελφό του, ο οποίος αφέθηκε ελεύθερος μετά από 10 ώρες.

Ο πατέρας των παιδιών δήλωσε ότι τα παιδιά μεταφέρθηκαν διαδοχικά σε δύο στρατόπεδα και ένα αισιοδομήτηρα, όπου τα αναζήτησε, χωρίς να καταφέρει να τα δει, και όταν γύρισε στο σπίτι του βρήκε το μικρότερο να τον περιμένει τρέμοντας από φόβο. Αργότερα, δέχτηκε τηλεφωνήμα από έναν ενήλικα κρατούμενο στο κέντρο κράτησης Οφερ, κοντά στη Ραμάλα, που τον ενημέρωσε ότι ο γιος του βρίσκεται εκεί και θα παραπεμφεί σε δίκη.

Ο πατέρας κάνει έκκληση στις οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα να παρέμβουν και να ζητήσουν την απελευθέρωση του παιδιού του.

Οργή Ρωσίας

Εξέφρασε την ενόχλησή του γιατί ενημερώθηκε για το σχέδιο Ομπάριο από το ΜΜΕ, δήλωσε, μεταξύ άλλων, ότι «η Ρωσία έχει σοβαρά ερωτηματικά σχετικά με τον πραγματικό στόχο των αμερικανικών πυραύλων στη Ρουμανία. Αυτός είναι ο λόγος που θα αντιστέκαμε σταθερά σε κάθε ύποπτη μονομερή ενέργεια στο πεδίο της πυρ

«Διά παντός»

Πόσο πιο καθαρά να το πει ο Παπανδρέου;
«Τελειώνει για τη χώρα μας μια ολόκληρη εποχή. Και πρέπει να τελειώσουμε με αυτή την εποχή δια παντός», είπε στην ενίδια διαγγέλματος ομιλία του προς τον αφασικό κοινοβουλευτικό λόχο του ΠΑΣΟΚ, που τον καταχειροκρότησε, μιστί μέρα πριν ανακοινωθεί το δεύτερο «πακέτο» αντιλαϊκών και αντεργατικών μέτρων.

Ο, τι παίρνεται πίσω τώρα παίρνεται διά παντός. Τα μέτρα δεν έρχονται για να ισχύουν για ένα-δυο χρόνια, αλλά για να ισχύουν για πάντα. Ο υπουργός Οικονομικών το είχε πει off the record πριν από λίγες μέρες: ό, τι αποφασιστεί θα είναι μόνιμο.

Ενα το κρατούμενο, λοιπόν, αλλά δεν είναι το μοναδικό. «Οι αποφάσεις μας είναι επιβεβλημένες αλλά είναι μόνο η αρχή», είπε ο Παπανδρέου. Ποιος αμφιβάλλει ότι έρχονται και νέα μέτρα; Οχι μόνο σαρωτικές αλλαγές στο ασφαλιστικό και τις εργασιακές σχέσεις, πάντα σε βάρος των εργαζόμενων, αλλά και πρόσθετα φοροεισπρακτικά μέτρα και πρόσθετες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις.

Γιατί να σταματήσουν; Το μόνο που θα μπορούσε να τους σταματήσει είναι αυτό που είπε ο πολύπειρος Μπτσοτάκης, που βγήκε στο γυαλί για να στηρίξει τα μέτρα της κυβέρνησης: οι αγορές παρακολουθούν προσεκτικά τις αντιδράσεις των ελλήνων εργαζομένων.

Ενα τεστ κοινωνικών αντοχών γίνεται με πειραματόζωα τους εργαζόμενους της Ελλάδας. Αν δεχτούν τα μέτρα χωρίς αντιστάσεις ή με μερικές άσφαιρες ντουφεκιές, τότε σημαίνει ότι και στην καρδιά της ευρωζώνης μπορούν να εφαρμοστούν μέτρα που έως τώρα τα εφέρμοζε το ΔΝΤ σε χώρες της Λατινικής Αμερικής, της Αφρικής και της Ασίας.

Αντίθετα, αν στην Ελλάδα αναπτυχθεί ένα μαζικό και μαχητικό κίνημα αντίστασης, ολόκληρη πια θα ατζέντα θ' αλλάξει, γιατί όλοι θα φοβούνται ένα ντόμινο που θ' απλωθεί σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Η 24ωρη απεργία της 24ης Φλεβάρη που απέργησε πάνω της την προσοχή όλων των διεθνών ΜΜΕ. Τα πολύ μικρής έκτασης επεισόδια μεταξύ διαδικτυών και ΜΑΤ μεταδόθηκαν αστραπαία σε όλο τον κόσμο. Τελικά δεν έγινε αυτό που φοβούνταν. Ήταν απλώς μια 24ωρη απεργία με αυξημένη συμμετοχή και με μια μαζική πορεία.

Το τι φοβούνται μας το έδειξαν. Οι αποφάσεις είναι πια δικές μας. Ή βγαίνουμε στο δρόμο μαζικά και μαχητικά ή βρισκόμαστε μέσα σε μερικούς μίνες πολλές δεκαετίες πίσω. Γ' αυτό πιο κυβέρνηση άνοιξε όλα τα μέτωπα ταυτόχρονα. Γ' αυτό έπεισε με μένος πάνω στους εργαζόμενους, χωρίς να εξετάσει κανένα εναλλακτικό σενάριο. Δεν θα κάνουμε πίσω «όποιο και αν είναι το πρόσκαιρο κόστος, όποιες και αν είναι οι αντιδράσεις», διλώνει ο Παπανδρέου. Ας τον διαψεύσουμε. Άλλως, θα είμαστε οργισμένοι -πλην όμως ανίσχυροι- θεατές στο ίδιο έργο. Στο έργο της αποδόμησης όσων κατέκτησαν οι προηγούμενες εργατικές γενιές.

■ Μας περνούν για Χαχόπους

Ο Παπανδρέου λέει το αριμήτο: «Ανδρωποί του μόχου με πιάνουν στο δρόμο και μου λένε για την πατρίδα και το μισθό μου να δυσιάσω» (είναι τόσο αληθινό το περιστατικό, που την περιγραφή τη διάβαζε από χαρτί, με το γνωστό τρόπο που διαβάζει ο Γιωργάκης τα ελληνικά). Το alter ego του, ο Πετσάλνικος δηλώνει ότι λαμβάνει επιστολές, τηλεφωνήματα και e-mail, με τα οποία οι πολίτες του εκφράζουν τη διαθεσιμότητά τους να συμβάλλουν στην εδινική προσπάθεια, γι' αυτό και προτείνει τη δημιουργία Ταμείου Στήριξης της Ελλάδας, που δια μαζέψει εδελοντικές εισφορές για τη μείωση του χρέους. Δυστυχώς γι' αυτούς, δεν είναι πολιτικά ενεργός ο μεγάλος Κίμωνας Κουλούρης, που μπορεί να προτείνει την οργάνωση κανενάς τηλεμαραδώνιου, σαν αυτούς που οργανώνονται για τα δύματα τσουνάμι ή σεισμού.

Η αστική δημοσιογραφία αναπαράγει με εγκωμιαστικό τρόπο ακόμα και αυτές τις γελοίες λαϊκίστικες δηλώσεις. Προφανώς, αυτοί που «συναντά στο δρόμο» ο Παπανδρέου μαζί μ' αυτούς που «αλληλογραφούν» με τον Πετσάλνικο είναι περισσότεροι απ' αυτούς που απήργησαν στις 24 Φλεβάρη κι αυτούς που βρίζουν όπου βρεθούν κι όπου σταδιούν.

■ Fairplay

Το τήρησε τελικά το fairplay ο «πολύς» Ολι Ρεν. Ήρθε στην Ελλάδα με ύφος επικυριάρχου, άκουσε τους υπουργούς να του ανακοινώνουν τα νέα μέτρα, συμπλήρωσε αυτά που στην Κομισιόν φαίνονται ανεπαρκή ή όχι αρκούντως επαρκή, πήρε τις διαβεβαιώσεις τους ότι όλα θα ανακοινωθούν μέσα στη δθομάδα και έφυγε χωρίς να ανακοινώσει ο ίδιος τίποτα. Είναι το μόνο που του ζήτησαν: να μη τους κάνει ρόμπες ανακοινώντας αυτός τα μέτρα. Διότι και οι Κομισάριοι σκέφτονται και ενεργούν πολιτικά και όχι μόνο τεχνοκρατικά. Μπορούν να αντιληφθούν τις πολιτικές ανάγκες μιας κυβέρνησης. Βέβαια, στις δηλώσεις που έκανε ο Ρεν μαζί με τον Παπακωνσταντίνου, ο τελευταίος υποχρεώθηκε να δηλώσει δημόσια ότι «το Πρόγραμμα Σταδερότητας και Ανάπτυξης, έχει κινδύνους και ρίσκα» και ήδη «κάποιοι από αυτούς τους κινδύνους είναι πλέον ορατοί» και γι' αυτό «η κυβέρνηση, όπως έχουμε επανειλμένα τονίσει, θα κάνει ό,τι χρειαστεί, συμπεριλαμβανομένων και νέων μέτρων, έτσι ώστε να προηδεύει απαρέγκλιτα στο σύχος της μείωσης

του ελλείμματος κατά τέσσερις ποσοστιαίς μονάδες το 2010». Ετσι, ο Ρεν δεν είχε πάρα να συμπληρώσει: «Θέλω να ενδιαρύνω τις ελληνικές αρχές να εξετάσουν και να ανακοινώσουν νέα μέτρα τις επόμενες ημέρες». Μη τυχόν και δεωρήσει κανείς ότι τα μέτρα θα ανακοινωθούν ερήμην του.

■ Η αλαζονεία του κατεργάρη

Ηταν τελικά «δημιουργική λογιστική» υπερβόλτη swarps, με τα οποία ο «εκουχονιστές» του Σημίτη «μείωσαν» το έλλειμμα για να βάλουν την Ελλάδα στην ΟΝΕ. Αυτό είναι το μόνο ουσιαστικό ερώτημα και το μόνο στο οποίο δεν απαντά το οικονομικό επιτελείο της σημερινής κυβέρνησης.

Αντίθετα, απαντά σε δευτερεύοντα ερωτήματα. Στην αρχή επιστράτευσε τη λογική... Βουλγαράκη: «τότε δεν απαγορεύσταν, γι' αυτό και το κάναμε». Στη συνέχεια, συμπλήρωσε αυτή τη λογική με το επιχείρημα-ερώτημα προς τη ΝΔ: «αφού ήταν παράνομο, γιατί δεν το καταγείλατε;». Το επανέλαβαν εν χορώ υπουργός και υφυπουργός Οικονομικών στη συζήτηση που έγινε στη Βουλή επί του νομοσχέδιου για την ίδρυση «Εθνικής Στατιστικής Αρχής».

Ο Παπακωνσταντίνου είπε: «Η EUROSTAT έκλεισε κάποια στοιχεία. Δεν δυμάραι τη Νέα Δημοκρατία σε εκείνη την απογραφή, να αναφέρεται στο περίφημο swap της Goldman Sachs. Δεν δυμάραι τη EUROSTAT να το αποτινάει στα στοιχεία της. Το δυμάρετε εσείς; Τι έγινε; Δεν το ξέρατε; Μήπως ήταν νόμιμο; Μήπως τα στοιχεία και οι κανόνες τότε το επέτρεψαν και απλώς τώρα, είναι πάρα πολύ βολικό να το επικαλεί-

σθε, σε μια προσπάθεια συμφωνισμού; Αν υπήρχε πρόβλημα, γιατί δεν το αναφέρατε τότε; Γιατί τότε η EUROSTAT δεν το ενσωμάτωσε στις δικές της εκδόσεις;». Και ο Σαχινίδης: «Σε ό,τι αφορά τα swaps, ξανάλλε πάλι το δέμα στη συζήτηση σήμερα. Ερώτημα: Η Νέα Δημοκρατία κυβέρνησε αυτή τη χώρα από τον Μάρτιο του 2004 μέχρι και τον Οκτώβριο του 2009; Εάν ναι, περιέπεσε στην αντιληφή της η υπάρχη των συγκεκριμένων swaps, αλλά είχε κάνει εκτενείς αναφορές καθ' όλη τη διάρκεια που ήταν στη δέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, μέχρι και το 2004. Ερώτημα: Τι ακριβώς έκανε γι' αυτά τα περίφημα swaps η Νέα Δημοκρατία από το 2004 μέχρι το 2009; Πώς τα αντιμετώπισε; Πώς τα αντιμετώπισε, από στα-

■ Η σιωπή των έξυπνων

Τι έγινε, ρε παιδιά, ο ΣΕΒ; Πού εξαφανίστηκε ο Δασκαλόπουλος; Γιατί δεν «πυροβολεί» την κυβέρνηση ο δεξιός Μήχαλος, όταν τον καλούν στα «τοκ σόου»; Μούγκα στη στρούγκα των καπιταλιστών. Ούτε ανακοινώσεις ούτε δημόσιες παρεμβάσεις των στελεχών που τους εκπροσωπούν στο δημόσιο λόγο.

Οι καπιταλιστές είναι έξυπνοι άνδρωποι. Ξέρουν πως οποιαδήποτε παρέμβασή τους σήμερα διασκολεύει το έργο της κυβέρνησης. Θ' ανάψει τα λαμπάκια των εργαζόμενων, των συνταξιούχων, ακόμα και των μικροστών, που πληρώνουν το μάρμαρο. Γ' αυτό και σιωπούν, σπριζούντας διακριτικά την κυβέρνηση στο προσκήνιο. Είναι από τις λίγες φορές που το συνδιάτονο των μεγαλοκαπιταλιστών, ο ΣΕΒ, δεν κάνει δημόσιες παρεμβάσεις, ζητώντας «άμεσα μέτρα για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας». Τα παίρνει η κυβέρνηση αυτά τα μέτρα και οι καπιταλιστές συνεργάζονται μαζί της

■ Το ανέκδοτο της εβδομάδας

Διαβάσαμε σε φιλοκυβερνητική φυλλάδα: «Σχολιάζοντας τις εξελίξεις (σ.σ. συγχώνευση Aegean-Olympic Air), ο υπουργός Υποδομών Δημ. Ρέππας έδεσε προϋποθέσεις, επισημαίνοντας πως ζητούμενο είναι η διασφάλιση των μέσεων εργασίας, η ασφάλεια των πτήσεων και η διάδεση εισιτηρίων σε προστέτες τιμές». Δηλαδή, αυτά που δεν πρόκειται να κάνουν οι δυο εταιρίες. Γιατί αν ήταν να τα κάνουν, τότε δεν θα προχωρούσαν στη δημιουργία ενός αεροπορικού μονοπάτιου στην Ελλάδα. Και για να χρωμε καλό ρώτημα, πώς θα εξασφαλίσει τις προϋποθέσεις που δέτει ο Ρέππας; Υπάρχει κανένας νόμος που να υποχρεώνει τις εταιρίες να ανανεώσουν τις συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου (γιατί τέτοιες υποχρεώνουν τους εργαζόμενους να υπογράψουν) ή να μην αυξήσουν τα εισιτήρια;

■ Ψιλό γαζί

«Νομίζω ότι είναι καθήκον της Ευρώπης να διασφαλίσει την αλληλεγγύη ανάμεσα στις χώρες, το όλο πνεύμα της Ευρώπης και των ευρωπαϊκών χωρών και δεσμών είναι η ευρωπαϊκή αλληλεγγύη». Ποιος το είπε αυτό; Ο πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Ομάδας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Μάρτιν Σουλτς, που τον κουβάλησαν στην Αδήνα για να συναντηθεί με τον Παπακωνσταντίνου και να κάνει αυτή τη δήλωση. Το Ecofin, η Κομισιόν, η EKT αποφασίζουν τα αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα και κάποιοι σαν τον Σουλτς έρχονται για να μας προσφέρουν παρηγορία, λες και είμαστε ηλιθιοί.

■ Τρικυμία (1)

Είναι τόσο ζαλισμένα τα στελέχη της σαμαρικής δεξιάς, καθώς βλέπουν ότι το σύστημα «παιίζει» μόνο την κυβέρνηση και καθόλου αυτούς, που ώρες-ώρες κυριολεκτικά δεν ξέρουν τι λένε. Βγήκε, για παράδειγμα τη Δευτέρα ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος Κ. Μαρκόπουλος και δήλωσε με σοβαρό ύφος ότι ο 14ος μισός «έφυγε με τους έμμεσους φόρους, τον ΦΠΑ και τη μείωση των επιδομάτων», όμως αυτοί στη ΝΔ «διαφωνούν για τον 13ο μισό». Την ίδια ώρα, ο άλλος αστέρας του σαμαρισμού, ο εκπρόσωπος Τύπου Π. Παναγιωτόπουλος, γνωστός και ως «κόκκινος Πάνος» ή «Πανάρας», καλούσε τον Παπανδρέου «έαν έχει αποφασίσει να πάρει μέτρα, να βγει και να τα πει», διότι εκείνο που έχει ανάγκη η χώρα είναι «όταν αποφασίζει η κυρίαρχη κυβέρνηση του τόπου να βγαίνει και να το κάνει άμεσα! Τελικά, διαφωνούν με τα μέτρα ή όχι; Ελα μου ντε...

■ Τρικυμία (2)

Την ίδια τρικυμία εν κρανίῳ, όμως, έχουν και οι Συνασπισμένοι και ιδίως ο Τσίπρας, που –όπως έχουμε ξαναπεί– δεν είναι σε δέση να εκφράσει με τα κατάλληλα φτιασιδώματα την οπορτουνιστική πολιτική. Την Κυριακή, για παράδειγμα, έδινε κοινή συνέντευξη Τύπου με τον Λόταρ Μπίσκι και έκλεισε την τοποδέσησή του με ένα σχόλιο για τις τρέχουσες εξελίξεις. Και τι βρήκε να πει; Οτι η κυβέρνηση επιδίδεται σε «μπαράζ μυστικής διπλωματίας» χωρίς να δίνει «καμία ενημέρωση» στα κόμματα. Οτι υπάρχουν «υπαινημόρι του πρωθυπουργού στη θυσιά και νύχεις χωρίς σαφήνεια για το τι δια γίνει με τα πολύ σκληρά μέτρα που δια πονέσουν τους εργαζόμενους». Στο τέλος αμόλησε τις... ρουκέτες: «Τι διαπραγματεύεται η κυβέρνηση; Υπάρχουν κόκκινες γραμμές και ποιες είναι αυτές; Τι προτίθεται να κάνει η κυβέρνηση; Ούτε σε εμπόλεμη κατάσταση έαν θρισκόμασταν δεν θα υπήρχε τόση μυστικοπάθεια. Η πολιτική ηγεσία του τόπου όφειλε να γνωρίζει. Εμείς λέμε ότι ο ελληνικός λαός δικαιούται να γνωρίζει!!!»

Ο κόσμος το 'χει τούμπανο και ο Αλέξης κρυφό καμάρι. Για φινάλε κράτησε την πρόταση για αναβολή της προ ημερήσιας διάταξης συζήτησης για την οικονομία, που είχε προκαλέσει ο ΣΥΡΙΖΑ, πρόταση που έκανε ασμένως δεκτή η κυβέρνηση. Με τέτοια αντιπολίτευση, γιατί να μη της κάνει το χατί;

■ Μαζεύονται:

Ψιλομαζεύονται οι γκαλοπατζήδες της απάτης, μετά την απεργία της 24ης Φλεβάρη. Οταν σε μια άνευρη και χωρίς προοπτική εικοσιτετράωρη συμμετέχουν τόσοι εργαζόμενοι και όταν στη συγκέντρωση των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ συμμετέχουν 40.000 άνδρωποι, δεν τους παίρνει να βγάζουν γκάλοπ σύμφωνα με τα οποία το 70% συμφωνεί με τα μέτρα της κυβέρνησης. Ετσι, στο γκάλοπ της MRB για λογαριασμό της Real News είχαμε το 86,4% να λέει «όχι» στην κατάργηση του 14ου μισδού, το 87,4% στη μείωση των συντάξεων, το 71,9% στην αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, το 78,4% στη νέα αύξηση των φόρων στα καύσιμα, το 75,3% στην αύξηση του ΦΠΑ, το 75,8% στην επιβολή φόρου στην ενέργεια, το 67% στην απελευθέρωση των εργασιακών σχέσεων και το 65,3% στην κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Στο στόχαστρο μπήκαν μόνο οι δημόσιοι υπάλληλοι με το 58,8% να συμφωνεί με την άρση της μονιμότητας, το 58,8% με τη μείωση των επιδομάτων και το 75,1% με τη μείωση των λειτουργικών δαπανών του δημοσίου.

■ Ναυπηγεία Σκαραμαγκά

Δούλοι στους γερμανούς ιμπεριαλιστές

Δεν έχει όρια η δουλικότητα της κυβέρνησης μπροστά στο γερμανικό κεφάλαιο, κατ' απαίτηση της ιμπεριαλιστικής κυβέρνησης Μέρκελ. Με την προσδοκία να πετύχει επιτέλους την πολυπόθητη στήριξη στην θέσεων εργασίας. Ψευτιά γιατί η ADM έχει απαιτήσει τη μείωση των θέσεων εργασίας κατά 400, ενώ εδώ και 10 μήνες παραμένουν απλήρωτοι οι 160 εργάτες στο τμήμα τροχαίου υλικού των ναυπηγείων Σκαραμαγκά στα χέρια του, άδειασε τους Βενιζέλο-Μπεγλίτη και έστειλε τον Πλαμπούκη σε Αμπού Ντάμπι στο Παρίσι, παραβάνως για να μεταφέρει σε μια εταιρία-φάντασμα, με πρόεδρο δικό τους άνθρωπο, την οποία σκόπιμα οδήγησαν σε πτώχευση.

Οσο για την «ανάπτυξη και ενίσχυση της ναυπηγικής βιομηχανίας», αρκεί να αναλογηθούμε ότι η ADM δεν είναι καμιά καινούργια εταιρία, αλλά ο μεγαλομέτοχος της Thyssen Krupp! Πρόκειται, δηλαδή, για εταιρία γερμανικών συμφερόντων, η οποία απλώς αναδιάρθρωσε το μετοχικό της κεφάλαιο και μ' αυτό τον τρόπο θα επαναδιαπραγματευθεί τα πάντα και από θέση ισχύος με το ελληνικό κράτος. Οι Γερμανοί επέβαλαν ότι ήθελαν και η απόφαση πάρθηκε σε πολιτικό επίπεδο, κόντρα και στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία (σωματείο Σκαραμαγκά και ΓΣΕΕ), που προέκρινε τη «γαλλική λύση», την οποία έφερε ο εφοπλιστής Ταβουλάρης (ναυπηγεία Σύρου και Ελευσίνας), με «προίκω» τις 6 γαλλικές φρεγάτες, τις οποίες είχε παραγγείλει ο Καραμανλής στον Σαρκοζί (για να στηρίξει τη στήριξη του στη σύνοδο κορυφής του ΝΑΤΟ στο

Βουκουρέστι) και επταναβεβαίωσε ο Παπανδρέου, λίγο πριν την πρόσφατη συνάντηση του με τον Σαρκοζί στο Παρίσι (έγιναν σχετικές ανακοινώσεις από τον Μπεγλί-

τη). Οπως καταλαβαίνετε, αυτοί που αγοράζουν τα ναυπηγεία Σκαραμαγκά τα αγοράζουν μόνο υπό τον όρο ότι θα πάρουν παραγγελίες πλημμού υλικού. Γ' αυτό και ο Παμπούκης έσπευσε μετά το Αμπού Ντάμπι στο Παρίσι, προφανώς για να μεταφέρει στους Γάλλους την ελληνογερμανική πρόταση για τη ναυπηγηση των 6 φρεγατών. Δεν έρουμε αν η συμφωνία με τους Γάλλους έκλεισε (αυτοί ότι ήθελαν δικό τους μοντοπάλιο να αγοράσει το Σκαραμαγκά), το μόνο βέβαιο πάντως είναι πως τα ναυπηγεία θα εξακολουθήσουν να λειτουργούν μόνο με παραγγελίες πολεμικού υλικού από το ελληνικό κράτος.

Το ελληνικό κράτος όχι μόνο εξασφαλίζει τις προμήθειες, αλλά υποκύπτει απόλυτα στις απαιτήσεις των γερμανών ιμπεριαλιστών, αδειάζοντας τις ίδιες τις υπηρεσίες του. Είναι γνωστό πως μεταξύ της Thyssen Krupp και του υπουργείου Αμυνας υπάρχουν εκκρεμή ζητήματα. Είναι η γνωστή αμαρτωλή ιστορία του υποβρύχιου που γέρνει. Υπάρχει επίσης ένα πρόστιμο της ΕΕ προς τα ναυπηγεία, ύψους 250 εκατ. ευρώ. Ενώ, λοιπόν, γίνονταν διαπραγματεύσεις και το ΥΕΘΑ ανέμενε νέα προσφορά από την Thyssen Krupp για τα υποβρύχια (τα οποία –ση-

Αιματορουφήχτρες

Είχαμε τον Καραμανλή, που συνέτριψε τους «νταβατζήδες» χλαπακιάδοντας κεμπάτη στον Μπαϊράκτάρη, αποκτήσαμε τώρα και τον Γιούνκερ. «Αν οι Ελληνες διατηρήσουν τις αυστηρές παραμέτρους και οι αγορές συνεχίσουν να κερδοσκοπούν κατά της Ελλάδας, δεν θα τους επιτρέψουμε να το κάνουν», δήλωσε ο πρόεδρος του Eurogroup στη γερμανική «Χάντελμπιτστ». «Έχουμε τα όργανα βασανιστρών έτοιμα στο κελάρι και θα τους δείξουμε αν χρειαστεί», συνέχισε. «Οι αγορές δεν μπορούν να προχωρούν σαν να μην υπάρχουν προστάθμειες στην Ελλάδα για σταθεροποίηση των δημοσιονομικών».

Αυτά, βέβαια, είναι παπαριές ενός εμπειρού αστού πολιτικού, που κανέναν δεν ανησυχούν στις «αγορές». Οι διαχειριστές του χρηματιστικού κεφάλαιου κάνουν τους δικούς τους υπολογισμούς, χωρίς να επηρεάζονται από τι λέει ο κάθε Γιούνκερ στις εφημερίδες. Άλλωστε, έχουν εσωτερική πληροφόρηση και δεν περιμένουν να μάθουν τα

dge funds, τη γνωστή φίρμα Paulson & Co, η οποία απάντησε ότι δεν έχει φυσική παρουσία στην Ελλάδα ή σε άλλη χώρα της ευρωζώνης, αλλά το 90% του χαρτοφυλακίου της βρίσκεται στη Β

Τρελό πάρτι του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου

«Το λόγο έχουν τώρα οι αγορές». Σαν τους φόρου υποτελείς φρεουδάρχες, που πρόσφεραν γην και ύδωρ στους νικητές και ανέμεναν τη φιλευστλοχία τους εμφανίστηκε ο Παπανδρέου στο υπουργικό συμβούλιο, όπου παρουσίασε το νέο «πακέτο» μέτρων.

Οι «αγορές», δηλαδή το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο, η καρδιά του σύγχρονου καπιταλισμού, του μονοπωλιακού καπιταλισμού, μίλησαν την επόμενη μέρα. Το ελληνικό δημόσιο, για ψυχολογικούς λόγους όπως είπε ο Παπακωνσταντίνου, βγήκε στην πιάτσα αναζητώντας κοινοπρακτικό ομολογιακό δάνειο 10ετούς διάρκειας, 5 δισ. ευρώ ζητούσε το ελληνικό δημόσιο, στα 16 δισ. ευρώ έφτασαν οι προσφορές! Μα είναι δυνατόν να προσφέρονται να δανείσουν τόσα λεφτά σ' ένα κράτος που το θεωρούν στα πρόθυρα της πτώχευσης; Ρισκάρουν να χάσουν τα λεφτά τους; Οταν το επιτόκιο διατηρείται στο δυσθεώρητο ύψος του 6,3% (το spread παρέμεινε πάνω από τις 300 μονάδες βάσης), γιατί να μη δανείσουν; Πού θα βρουν καλύτερη ευκαιρία; Σήγουρα λεφτά και πανύψηλο επιτόκιο.

Το απόγευμα ο Παπακωνσταντίνου εξέδωσε δελτίο Τύπου, για να πει ότι οι πάνω από 400 προσφορές, «αποτελούμενες κυρίως από θεσμικούς επενδυτές του εξωτερικού» και το ύψος των προσφορών «υπογραμμίζει ότι παρά την εξαιρετικά δυσχερή συγκυρία, η εμπιστοσύνη των επενδυτών προς την ελληνική οικονομία παραμένει ισχυρή! Παραδεχτήκε, βέβαια, ότι το «τα spread των ελληνικών ομολόγων σε σχέση με τα αντίστοιχα γερμανικά ομόλογα αναφοράς παραμένουν

υψηλά», αλλά τη λύση την έχει έτοιμη: «αναγκαιότητα επιπλέοντος της υλοποίησης των αποφάσεων της κυβέρνησης για αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των αγορών και εξόδου από την κρίση».

Οταν ξεκίνησε η επίθεση στο ελληνικό δημόσιο χρέος, μας είπαν ότι ο Παπανδρέου έκανε το ταξίδι στο Παρίσι, συναντήθηκε με Σαρκοζί, Μέρκελ, Τρισέ και το κακό συναπάντημα στη σύνοδο κορυφής της ΕΕ, πήρε «πολιτική στήριξη», οπότε όλα θα πάνε καλά. Για το χρηματιστικό κεφάλαιο μια χαρά πήγαν τα πράγματα. Για τον ελληνικό λαό ήρθε το δεύτερο «πακέτο». Υποτίθεται ότι αυτό το δεύτερο «πακέτο», που το αποφάσισε με πόνο ψυχής ο Παπανδρέου, γιατί είναι «πέρα από την ιδεολογία του ΠΑΣΟΚ» (!!!), θα έπειτε τους «εταίρους» ώστε να εκδηλώσουν πλέον έμπρακτα τη στήριξη. Να εξασφαλίσουν, δηλαδή, στο ελληνικό κράτος δανεισμό με υποφέρτα επιτόκια. Το μήνυμα, όμως, ήρθε κοφτό από τη Μέρκελ. Η επικείμενη συνάντησή της με τον Παπανδρέου -έπει- «δεν αφορά δεσμεύσεις για βοήθεια, αλλά τις καλές σχέσεις των δύο χωρών!»

Μιλάμε για φτύσιμο ολκής, που μεταφράζεται ως εξής: «Αμα θέλετε λεφτά, βγείτε στην ελεύθερη αγορά και δανειστείτε». Οπέρ και εγένετο, με τα γνωστά αποτελέσματα. Δεν έχει σημασία αν το ελληνικό δημόσιο δανειστηκε τελικά μόνο 5 δισ. και όχι τα 16 που προσφέρθηκαν να του δανείσουν οι «ξένοι θεσμοί», μεταξύ των οποίων βέβαια και τα γερμανικά τραπεζικά μονοπώλια. Γιατί να συμφωνήσει σε κατευθυνόμενη λύση η φράση Αγκελά, όταν οι γερμανικές τράπεζες θητσαυρίζουν γδύνοντας το ελληνικό κράτος

και η κυβέρνησή του ανταποκρίνεται γδύνοντας τον ελληνικό λαό; Για να συναντέσει θέλει κάπι τα παραπάνω. Μια γερή παραγγελία μαχητικών Eurofighter, για παραδειγμα. Πώς πήρε ο Σαρκοζί την παραγγελία για τις 6 φρεγάτες;

Ο Παπανδρέου πετάει ανοιχτές απειλές πια ότι θα πάει στο ΔΝΤ. Ισως αυτό να το θέλουν και οι ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις της ΕΕ. Αν δεν το θέλουν, τότε στο παραπέντε, αν δουν ότι δύντας ο Παπανδρέου πάει για προσφυγή στο ΔΝΤ, θα ενεργοποιήσουν «ευρωπαϊκή λύση» και θα την επιβάλλουν φυσικά. Και στη μια και στην άλλη περίπτωση, ο ελληνικός λαός θα είναι χαμένος από χέρι.

Οταν έβαζαν την Ελλάδα στην ΕΟΚ, παρομύθισαν τον ελληνικό λαό ότι θα έχει ασφάλεια και ευημερία. Οταν έβαζαν την Ελλάδα στην ΟΝΕ, παραμύθισαν τον ελληνικό λαό με τη σύγκλιση. Θα έχει -του είπαν- το ίδιο νόμισμα με τους Γερμανούς και τους Γάλλους, δεν θα κινδυνεύει από συναλλαγματικές αναταρφές, θα έχει την ασφάλεια του ευρώ. Τα αποτελέσματα τα είδαμε στο παρελθόν, τα βλέπουμε καλύτερα σήμερα. Αυτό που συμβαίνει είναι ένα τρελό πάρτι του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου. Και του ευρωπαϊκού, βέβαια (αφεκτίνει να αναλογιστούμε ότι το μεγαλύτερο μέρος του ελληνικού χρέους βρίσκεται στα χέρια ευρωπαϊκών τραπεζών). Και του ελληνικού κεφάλαιου, βέβαιως-βέβαιως, γιατί τα κέρδη που συσσώρευσε τα μετάτρεψε σε χρηματικό κεφάλαιο, το οποίο εμπιστεύτηκε στα τεράστια hedge funds, προκειμένου να του εξασφαλίσουν το μέγιστο κέρδος, γδύνοντας την «πατρίδα», δηλαδή τον ελληνικό λαό.

Συγκρίσεις

Πόσα θα πάρει η κυβέρνηση από τους εργαζόμενους στο στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα και τους συνταξιούχους όλων των κλάδων; 1,7 δισ. ευρώ, σύμφωνα με την ανακοίνωσή της.

Πόσα θα πάρει από την έκτακτη εισφορά 1% επί όσων δήλωσαν το 2009 συνολικά ετήσια εισοδήματα πάνω από 100.000 ευρώ; Οταν ανακοίνωσε τα μέτρα ο Πεταλωτής, δεν υπήρχε καμιά προστικοποίηση. Στην έκθεση του ΓΛΚ που συνοδεύει το νομοσχέδιο, αναφέρεται το ποσό των 141 εκατ. ευρώ. Ακόμα και αν το δεχτούμε ως αληθινό (η περία δείχνει ότι πάντοτε είναι μικρότερο), έχουμε μια σχέση 1 προς 12. Εργαζόμενοι και συνταξιούχοι καλούνται να πληρώσουν 12 φορές περισσότερα απ' αυτά που θα πληρώσουν ορισμένοι μόνο από τους πλούσιους (γιατί δεν δηλώνουν όλοι τα εισόδημα τους, ενώ τα κέρδη από τις εταιρίες δεν περιλαμβάνονται στο εισόδημα, διότι φρολογούνται αυτοτελώς).

Μπορούμε, όμως, να κάνουμε και απομικές συγκρίσεις. Ενας δάσκαλος με 22 χρόνια δουλειάς, που παίρνει 1.490 ευρώ καθαρά το μήνα, θα χάσει από το πετσόκομα επιδομάτων, δώρων και επιδόματος αδείας, σε ετήσια βάση, περίπου 1.400 ευρώ. Σ' αυτά πρέπει να προσθέσουμε την απώλεια από το γεγονός ότι δεν θα πάρει αύξηση για δεύτερη συνεχή χρονιά, καθώς και τη μεγαλύτερη φορολογική επιβάρυνση.

Ενας εισοδηματίας με 100.000 ευρώ το χρόνο (δεν χρειάζεται να πούμε ότι το πραγματικό του εισόδημα είναι πολύ μεγαλύτερο), καλείται να πληρώσει έκτακτη εισφορά μόνο 1.000 ευρώ! Χρειάζεται να γράψουμε τίποτα άλλο;

ΥΓ: Για να μαζέψουν 141 εκατ. από την έκτακτη εισφορά, θα πρέπει να υπάρχουν καμιά εκατοστή χιλιάδες φορολογούμενοι που δηλώνουν εισόδημα πάνω από 100.000 ευρώ το χρόνο. Υπάρχουν τόσοι;

Ληστεύουν τα Ταμεία

Ενα από τα μέτρα που ανακοίνωσε η κυβέρνηση είναι η μείωση χρηματοδότησης του ΟΑΠ-ΔΕΗ και του ΤΑΠ-ΟΤΕ κατά 10%. Με καθαρά δικτατορικό τρόπο, οι διοικήσεις των Ταμείων εντελώνται να μειώσουν τις συντάξεις «ώστε να προκύπτει ισοσκελισμένος προϋπολογισμός». Αν δεν το κάνουν, θα το κάνουν οι υπουργοί Εργασίας και Οικονομικών με κοινή τους απόφαση.

Τα παπαγολάκια της κυβερνητικής προπαγάνδας υποστηρίζουν ότι πρόκειται για μέτρα κοινωνικής δικαιοσύνης, διότι προφανώς «οι υψηλούσυνταξιούχοι της ΔΕΗ και του ΟΤΕ πρέπει να συνεισφέρουν περισσότερο». Όμως, εδώ έχουμε να κάνουμε με εν ψυχρώ ληστεία, που γίνεται με κρατικό ταμπούκα. Διότι δεν έχουμε να κάνουμε με επιχορηγήσεις του κράτους προς τα συγκεκριμένα Ταμεία, αλλά με υποχρεώσεις του που απορρέουν από νόμους.

Ο νόμος με τον οποίο «απελευθερώθηκε» η αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και άρχισε η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ, προβλεψε και την κατάργηση της μορφής κοινωνικής ασφάλισης που είχαν οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ και τη δημιουργία Ταμείου (ΟΑΠ-ΔΕΗ). Όμως, οι ασφαλιστικές εισφορές των εργαζόμενων της ΔΕΗ επί δεκαετίες, με τις οποίες η ΔΕΗ χρηματοδοτούσε την επιχειρηματική της δράση, είχαν δημιουργήσει περιουσία. Η περιουσία αυτή υποεκτιμήθηκε, με τη συνεργασία της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (ο τότε πρόεδρος της ΓΕΝΟΠ ΔΕΗ εισέπραξε ως ανταμοιβή μια πολιτική καριέρα) και το κράτος ανέλαβε να δίνει κάθε χρόνο κάποια λεφτά σε έναντι περιουσίας. Ετσι αναφέρεται στον προϋπολογισμό το σχετικό κονδύλι. Οχι επιχορηγήση, αλλά «αντιπαροχή έναντι περιουσίας». Αντίστοιχα, όταν ιδιωτικοποιήθηκε ο ΟΤΕ και άρχισε να ασφαλίζει το προσωπικό του στο ΙΚΑ, προβλέφτηκε ότι «τα τυχόν ελλείμματα που προκύπτουν στο ΤΑΠ-ΟΤΕ αναλαμβάνονται από το Δημόσιο».

Με τη συγκεκριμένη ρύθμιση, λοιπόν, κλέβουν εν ψυχρώ λεφτά των εργαζόμενων, δεν μειώνουν την κρατική επιχορηγήση. Πόσο είναι αυτό το ποσό; 146 εκατ. ευρώ αναφέρει η έκθεση του ΓΛΚ. Οπως καταλαβαίνετε, δεν μιλάμε για κάποια επιχείρηση με τις ανάγκες του κρατικού προϋπολογισμού. Η κίνηση αυτή, όμως, πέρα από εισπρακτικό έχει άκρως συμβολικό χαρακτήρα. Δείχνει τι πρόκειται να γίνει με τις συντάξεις γενικά.

Ο Λοβέρδος, πριν ακόμη ανακοινωθ

Πολιτική σοκ και δέους σε όλα τα επίπεδα. Αρμαγεδών και στην Παιδεία. Μέσα στην αναμπομπούλα κι ενώ η προσοχή του κόσμου είναι στραμμένη στα σκληρά οικονομικά μέτρα και στην κατεδάφιση της κοινωνικής ασφαλίσης, στο υπουργείο Παιδείας προετοιμάζουν σαρωτική επίθεση, με κατεύθυνση Βρυξελών. Νέο στοιχείο αυτής της σαρωτικής επίθεσης είναι το Εθνικό Πλαίσιο Προσόντων, το οποίο δόθηκε στη «δημόσια διαβούλευση», ώστε μέσα στο 2010-2011 να συγκροτηθεί σε αντιστοίχηση με το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο, σύμφωνα με την ευρωπαϊκή σύσταση.

Η Διαμαντοπούλου μας το είπε καθαρά: «Η δημιουργία του Εθνικού Πλαίσιου Προσόντων είναι μια μεγάλη ευκαιρία να απαγκιστρωθούμε από αγκυλώσεις του παρελθόντος». Και ποιες είναι αυτές οι «αγκυλώσεις»; Ο, τι θεωρούσαμε ως τώρα Παιδεία και μόρφωση. Και δη στο ουμανιστικό της σκελος, αλλά και σε οργανωμένες κρατικές εκπαιδευτικές δομές. Εδώ και καιρό, βέβαια, οι γκρίζες ζώνες γύρω από, οι αποκαλείται Παιδεία μεγαλώνουν και τα όρια μεταξύ Παιδείας και κατάρτισης γίνονται δυσδιάκριτα. Θριαμβεύει η αγοραία άποψη. Χρήσιμο είναι μόνο δι, τι μπορεί να πουληθεί, δι, τι έχει αντίκρισμα στην καπιταλιστική αγορά. Η μόρφωση είναι υπόθεση ατομικής ευθύνης, όποιος θέλει να την κατακτήσει ας πληρώσει. Η κρατική εκπαίδευση οφείλει να προσφέρει μόνο δεξιότητες χρήσιμες για την αγορά εργασίας. Και μάλιστα δεξιότητες που δεν εγείρουν απαίτησης καλής πληρωμής και αξιοπρεπών όρων δουλειάς. Εξ ου και η έννοια της επανακατάρτισης, δηλαδή της συμπλήρωσης των δεξιοτήτων, έτσι που να ανταποκρίνονται σε νέες ανάγκες της αγοράς. Βρέθηκε, μάλιστα, και νέος βαρύδουστος τίτλος. Βαφτίστηκε Διά Βίου Μάθηση (ΔΒΜ). Καμιά σχέση δεν έχει η ΔΒΜ με αυτό που φαντάζεται ίσως κάποιος αδαής. Δεν εξυπηρετεί το δικαίωμα κάθε ανθρώπου να μορφώνεται διαρκώς, να κατακτά τα επιτεύγματα της επιστήμης, του πολιτισμού, των κοινωνικών επιστημών. Αντίθετα, έχει να κάνει με την αμφωφασία, με τη διαιώνιση δηλαδή της δημιουργίας μισθομορφωμένων-μισ-

ειδικευμένων ανθρώπων μιας χρήσης, οι οποίοι έχουν αποδεχτεί ότι δεν θα έχουν εξασφαλισμένη εργασία και εργασιακά δικαιώματα και ότι για να επιβιώσουν πρέπει να αλλάζουν συνεχώς επάργγελμα (εδώ υποτίθεται ότι βοηθά η επανακατάρτιση), με τα μεσοδιαστήματα που ξεπετάγονται στο καναβάτσο της ανεργίας να γίνονται όλοι και μεγαλύτερα. Η ιστορία των προγραμμάτων κατάρτισης στην Ελλάδα έχει κάνει σκόνη, βέβαια, τις θεωρίες της εύρεσης νέας εργασίας μέσω της επανακατάρτισης. Σχετική έρευνα της ΜΕΤΡΟΝ ΑΝΑΛΥΣΙΣ που έγινε στο παρελθόν για λογαριασμό του υπουργείου Εργασίας, απέδειξε ότι κανένα ρόλο δεν έπαιξαν τα προγράμματα αυτά στην αύξηση της απασχόλησης. Παρόλ' αυτά στηρίζονταν αποφασιστικά από όλες τις κυβερνήσεις γιατί λειτουργούσαν ως μηχανισμός απόκρυψης της ανεργίας. Γι' αυτό και σήμερα, εν αναμονή γιγάντωσης των ποσοστών ανεργίας, λόγω της κατάργησης των stage (που επίσης λειτουργούσαν ως τέτοιος μηχανισμός), της υιοθέτησης της πολιτικής των λιγοστών προσλήψεων και των μαζικών απολύσεων, τα προγράμματα επανακατάρτισης έχουν την τιμητική τους.

Ιστορική αναδρομή

Υπηρετώντας τους παραπάνω στόχους -την απόκτηση φθηνών «γνώσεων» και δεξιοτήτων μιας χρήσης, σύμφωνα με τις τρέχουσες ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς και την με τοχυδακτυλουργικό τρόπο μείωση του ποσοστού της ανεργίας- η ΕΕ θεωρεί «εδώ και δυο περίπου δεκαετίες τη διά βίου μάθηση καρίο πολιτικό διακύβευμα». Το 2000 το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισαβόνας αποτίθησε από τα κράτη μέλη τη δρο-

μολόγηση πολιτικών που θα εξασφαλίζουν «μεγαλύτερη διαφάνεια στα προσόντα (πτυχία, διπλώματα, πιστοποιητικά) και ... ενίσχυση της διά βίου μάθησης». Ως γνωστόν, η «διαφάνεια στα πτυχία» οδήγησε στις συμφωνίες της Μπολόνια, του Βερολίνου και του Μπέργκεν, που απαιτούσαν το σπάσιμο των πανεπιστημιακών σπουδών σε κύκλους, εκ των οποίων ο πρώτος (προπτυχιακός), που αφορά στη συντριπτική πλειοψηφία των φοιτητών, ορίζεται να είναι μόνο τριετής και τον καθορισμό τους με βάση τις πιστωτικές μονάδες (που συλλέγονται μέσα από ατομικές διαδρομές) και όχι την ενότητα της επιστήμης. Στο Μπέργκεν συμφωνήθηκε η θέσπιση ενός γενικού πλαισίου για τα αντίστοιχα προσόντα. Το πλαίσιο αυτό περιλαμβάνει περιγραφικούς δείκτες, βασιζόμενους στα «μαθησιακά αποτελέσματα για τους τρεις κύκλους της ανώτατης εκπαίδευσης και εισάγει όρια πιστωτικών (ακαδημαϊκών) μονάδων για τον πρώτο και το δεύτερο κύκλο». Επιπλέον, οι αρμόδιοι υπουργοί δεσμεύτηκαν να διαμορφώσουν εθνικά πλαίσια προσόντων για την ανώτατη εκπαίδευση ως το 2010. Σε συνέχεια της Μπολόνια, που προέβλεπε οι πιστωτικές μονάδες να μπορούν να συλλέγονται και από συστήματα εκπαίδευσης εκτός του πλαισίου της ανώτατης εκπαίδευσης, συμπεριλαμβανομένων και των συστημάτων διά βίου εκπαίδευσης, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Βαρκελώνης, το 2002, κάλεσε τα κράτη μέλη «να ενθαρρύνουν τη συνεργασία και να χτίσουν γέφυρες μεταξύ της τυπικής, της μη-τυπικής και της άντυπης μάθησης». Το 2007 η διά βίου μάθηση καθιερώνεται ως «κεντρικός άξονας κάθε στρατηγικής, πολιτικής και δράσης στον τομέα της εκπαίδ-

ευσης και της κατάρτισης».

Οδοστρωτήρας στην Παιδεία

Ετσι, λοιπόν, φθάσαμε σήμερα στη χρονία άποψη να θεωρείται «στόχος του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων η συνολική θεώρηση της μάθησης, με έμφαση στα αποτελέσματα των μαθησιακών δραστηριοτήτων (εκρές), ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο αποκτήθηκαν». «Ριζοσπαστική αλλαγή» θεωρεί τον «προσανατολισμό στα αποτελέσματα της μάθησης» η ευρωπαϊδουλη τεχνοκράτισσα Διαμαντοπούλου, που «απαιτεί αλλαγή σκέψης και προσέγγισης της εκπαίδευτικής διαδικασίας και απομάκρυνση από το «φορεοκεντρικό» μοντέλο εκπαίδευσης». Ενώ δε διστάζει να δηλώσει προκλητικά: «Δεν ενδιαφέρομαστε για τις επικέτες. Το πώς αυτοπροσδιορίζεται ένας εκπαίδευτικός φορέας στις βεβαιώσεις ή στους τίτλους σπουδών που διανέμει δεν ενδιαφέρει». Είναι τόσος ο οίστρος της που δε διστάζει να φτύσει κατάμουτρα και τα Πανεπιστήμια –και μάλιστα την πανεπιστημιακή κάστα– λεγοντας ότι «κάποιες εκπαιδευτικές βαθμίδες (ειδικά η Ανώτατη Εκπαίδευση) θεωρούν ότι το Πλαίσιο Προσόντων θέτει σε αμφισβήτηση την πρωτοκαθεδρία τους στα υψηλότερα επίπεδα ως αποτέλεσμα της ενίσχυσης της διαπερατότητας και του προσανατολισμού στα αποτελέσματα της μαθησιακής δραστηριότητας».

Απαξιώνεται, λοιπόν, πλήρως η ουσία της εκπαίδευσης που βρίσκεται πίσω από ένα πτυχίο και δηλώνεται απροκάλυπτα ότι για το μόνο που νοιάζεται το ευρωπαϊκό και ντόπιο κεφαλαίο είναι η απόκτηση βασικών δεξιοτήτων, που θα καθιστούν εφικτό το μέγιστο βαθμό εκμετάλλευσης των «απασχολήσιμων» και την ελεύθερη (καταναγκαστική στην ουσία, λόγω της οικονομικής ανέχειας και της ανεργίας) διακίνησή τους. Ας θυμηθούμε εδώ ότι με το ίδιο σκεπτικό το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο είχε καταδικάσει την Ελλάδα για τη μη ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής οδηγίας για τα επαγγελματικά δικαιώματα, που οδηγεί στην αναγνώριση των κολεγίων ως ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Στο όνομα της συγκρότησης του Εθνικού Πλαισίου Προσόντων, με το οποίο «όλες οι μορφές τυπικής, μη-τυπικής και άντυπης μάθησης όλων των βαθμίδων συσχετίζονται μεταξύ τους και τα αποτελέσματά τους αναγνωρίζονται και κατατάσσονται σε 8 επίπεδα» σε αντιστοίχηση με το Ευρωπαϊκό Πλαίσιο, Παιδεία και επαγγελματική κατάρτιση μπαίνουν σ' ένα γούνι και πολτοποιούνται από κοινού. Σ' ένα τουσιβάλι μπαίνουν τα πανεπιστημιακά πτυχία και τα «πτυχία» από κάθε ειδους κερδοφόρα μορφαζία, που δραστηριοποιούνται στον τομέα της «μεταδευτεροβάθμιας εκπαίδευσης» (π.χ. κολέγια που συνεργάζονται από την πίσω πόρτα ιδιωτικά

με πανεπιστήμια του εξωτερικού), τα πτυχία που αποκτούνται από τις τυπικές δομές της εκπαίδευσης όλων των βαθμίδων και τα παντός ειδους πιστοποιητικά και βεβαιώσεις που αποχτούνται από τη φάμπτρικα των γνωστών «σεμιναρίων» και «επιμορφώσεων», αφού θα προσφέρουν πιστωτικές μονάδες. Μηχανισμό «πλυντήριου» γι' αυτές τις μονάδες, που θα τους προσδίδουν εγκυρότητα και αξία θα αποτελούν οι δομές «πιστοποίησης» και «αξιολόγησης». Το παράδειγμα που ένωσε η υπουργός Παιδείας ήταν άκρως διαφωτιστικό: Μαθήματα ελληνικής ιστορίας και Πολιτισμού σε ένα Κέντρο Εκπαίδευσης Ενηλίκων, διπλώματα ΙΕΚ, επιμορφωτικά σεμινάρια π.χ. για νέες μεθόδους βιολογικής καλλιέργειας, βεβαιώσεις σπουδών από Κέντρα Ελευθερων Σπουδών, ΚΕΚ κλπ. όλα θα μπαίνουν στο τουσιβάλι, όλα θα προσμετρώνται.

Είναι κατανοητό ότι η εξελίξη αυτή θα ιστοπεδώσει την εκπαίδευση, αφού απαξιώνει την αναγκαιότητα της οπαδικής απόπειρας της οπαδικής καλλιέργειας, βεβαιώσεις σπουδών από Κέντρα Ελευθερων Σπουδών, ΚΕΚ κλπ. όλα θα μπαίνουν στο τουσιβάλι, όλα θα προσμετρώνται. Είναι κατανοητό ότι η εξελίξη αυτή θα ιστοπεδώσει την εκπαίδευση, αφού απ

πανεπιστήμια.

Τα 8 επίπεδά του, κατ' αντιστοιχία του Ευρωπαϊκού Πλαισίου, περιγράφουν τα «προσόντα» που πρέπει να διαθέτει κανείς για να καταταχεί σε κάποιο από αυτά, φωτογραφίζοντας και την κατάταξη των διαφόρων μορφών εκπαίδευσης στην Ελλάδα. Η τελική μορφή των επιπέδων του Πλαισίου επαφίεται στη «διαβούλευση», στην οποία θα πάρουν μέρος οι πάντες: φορείς παροχής εκπαίδευσης και κατάρτισης όλων των μορφών και βαθμίδων, φορείς πιστοποίησης, φορείς αναγνώρισης ακαδημαϊκών τίτλων και επαγγελματικών δικαιωμάτων, φορείς διασφάλισης της ποιότητας, κοινωνικοί εταίροι και εκπρόσωποι της αγοράς εργασίας. Σκοπίμως, σ' αυτή τη φάση, η κυβέρνηση δεν θέλει να πάρει ξεκάθαρη θέση για την κατάταξη των κολεγίων, για να μπορεί να παίξει μετά, ανάλογα με τις εξελίξεις (κυρίως σε κινηματικό επίπεδο). Από τα διαφανόμενα στο πλαίσιο καθορισμού των προσόντων, φαίνεται ότι τα κατατάσσει στο επίπεδο 4 ή 5, με την πλάστιγγα να γέρνει περισσότερο προς το 5. Οι κολεγιάρχες, όμως, είναι ανένδοτοι και υποστηρίζουν ότι τα κολέγια που συνεργάζονται με πανεπιστήμια του εξωτερικού πρέπει να καταταγούν ανυπερθέτως στο επίπεδο 6 μαζί με τα Πανεπιστήμια, αφού τα «πτυχία» τους τα χορηγούν τα ξένα πανεπιστήμια, μαζί με την κατάταξη των αποφοίτων τους στο ευρωπαϊκό επίπεδο 6. Είναι, όμως θλιβερό το γεγονός ότι τα Πανεπιστήμια και τα Πολυτεχνεία έχουν καταπεί την κάμψη της πλήρους απαξίωσης και διάλυσης της Παιδείας και διυλίζουν τον κώνωπα της κατάταξης. Τα μεν Πολυτεχνεία διεκδικούν την κατάταξη στο επίπεδο 7 (επίπεδο κατόχων master), έχωρα από τα Πανεπιστήμια που κατατάσσονται στο 6, ενώ η συντεχνία των ΤΕΙ διεκδικεί να καταταχεί μαζί με τα Πανεπιστήμια, κλείνοντας τα μάτια μπροστά στην ψευδεπίγραφη «ανωταποτοίηση», πρόγραμμα που δεν δέχονται τα Πανεπιστήμια. Σε τούτον τον ανίερο καυγά, είναι λυπηρό να είναι διαιτητής η κυβέρνηση, που τα έχει ξεπουλήσει όλα.

Οι καιροί δεν περιμένουν. Την τελευταία κουβέντα πρέπει να την πει το κίνημα.

ΥΓ: 1) Μαθησιακά αποτελέσματα: τι γνωρίζει, κατανοεί και είναι ικανός να κάνει κάποιος μετά την ολοκλήρωση μιας μαθησιακής διαδρομής, είτε προέρχεται αυτή από την εκπαίδευση και την κατάρτιση, είτε από τη μη-τυπική ή άτυπη μάθηση, είτε από την επαγγελματική και κοινωνική εμπειρία.

2) Τυπική εκπαίδευση: «οδηγεί στην απόκτηση πιστοποιητικών αναγνωρισμένων σε εθνικό επίπεδο από τις επίσημες αρχές». Δημοτικό, Γυμνάσιο, Λύκειο, ΕΠΑΛ, ειδικά σχολεία, σχολεία δευτερης ευκαιρίας, ΤΕΙ, Πανεπιστήμια.

3) Μη-τυπική εκπαίδευση: «λαμβάνει χώρα σε οργανωμένο εκπαιδευτικό πλαίσιο (πρόγραμματα σπουδών, διδάσκοντες, αξιολόγηση μαθησιακών αποτελεσμάτων) και μπορεί να οδηγήσει (αλλά όχι αναγκαστικά) στην απόκτηση πιστοποιητικών αναγνωρισμένων σε εθνικό επίπεδο». Π.χ. φροντιστήρια σχολικών μαθημάτων, ένων γλωσσών, χειρισμού Η/Υ, αδεία, προγράμματα κατάρτισης σε ΚΕΚ, ενδοεπιχειρησιακή κατάρτιση, Εργαστήρια Ελεύθερων Σπουδών, σχολές γονέων, σχολές λαϊκής επιμόρφωσης κ.λπ.

4) Ατυπική μάθηση: «δε λαμβάνει χώρα σε οργανωμένο εκπαιδευτικό πλαίσιο αλλά είναι ενταγμένη στο πλαίσιο επαγγελματικών δραστηριοτήτων, του ελεύθερου χρόνου, κοινωνικών, αθλητικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων. Προς το παρόν δεν αναγνωρίζεται και δεν πιστοποιείται». Π.χ. Συμμετοχή σε περιβαλλοντική οργάνωση, οδηγίες από το προστάμενο ή τους αρχαιότερους συναδέλφους για το χειρισμό μιας μηχανής στο χώρο εργασίας, οδηγίες από μέλος της οικογένειας για την προετοιμασία μιας εργασίας στο σχολείο, επίσκεψη σε μουσείο, μάθηση στο σπίτι με τη βοήθεια του Διαδικτύου, κ.λπ.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Παπαστράτος

Πάντα ενεργό το μαύρο μέτωπο καπιταλιστών και εργατοπατέρων

Από 15 μέχρι 45 χιλιάδες ευρώ έχασε κάθε εργάτης του Παπαστράτου. Τα ποσά δεν είναι υποθετικά. Δύο από τους εργάτες που ανήκουν στην παράταξη «Άμεση Δημοκρατία» σε αγωγή που κατέθεσαν διεκδικούν για την περίοδο 1/1/2005 μέχρι 31/8/2008 ποσά 48 και 49 χιλιάδων ευρώ, γιατί οι απώλειες του εισοδήματός τους λόγω ζέσπουλης επιχειρησιακής συλλογικής σύμβασης εργασίας αυξήθηκαν, επειδή την περίοδο 1/1/2003 έως 31/12/2004 δεν τους καταβάλλονταν κάποια επιδόματα. Συνολικά επτά εργάτες της παράταξης «Άμεση Δημοκρατία» κατέθεσαν αγωγές κατά της «Παπαστράτου». Απ' αυτές εκδικάστηκαν πετά εργάτες της Αμεσής Δημοκρατίας και τις ατομικές συμβάσεις εργασίας με τις οποίες επικυρωνόταν και η ζέσπουλης επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας και επειδή τα αστικά δικαστήρια βάζουν πάνω από τις συλλογικές τις ατομικές συμβάσεις, οι εργάτες δεν καταφέρουν στα δικαστήρια όπως έκαναν οι επτά συνάδελφοι τους. Γιατί γνωρίζουν ότι θα χάσουν την υπόθεση. Για παράδειγμα, πέντε εργάτες έκαναν προσφυγή ζητώντας από το δικα-

στήριο να ακυρώσει τις ατομικές τους συμβάσεις. Το δικαστήριο και σε δεύτερο βαθμό απέρριψε το αίτημά τους, στερώντας τους από το αναφαίρετο δικαίωμά τους να αμειβούνται κι αυτοί με τις καλύτερες συμβάσεις που ισχύουν και στον Παπαστράτο.

Και άλλοι εργάτες του Παπαστράτου θα ίθελαν να καταφύγουν στα δικαστήρια, ιδιαίτερα μάλιστα μετά την τελεσδική απόφαση δικαστηρίου, με την οποία απορρίφθηκε η ζέσπουλης επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση, όμως, επειδή με εκβιασμό αναγκάστηκαν να υπογράψουν (εκτός από τους επτά εργάτες της Αμεσής Δημοκρατίας) και τις ατομικές συμβάσεις εργασίας με τις οποίες επικυρωνόταν και η ζέσπουλης επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση εργασίας και επειδή τα αστικά δικαστήρια βάζουν πάνω από τις συλλογικές τις ατομικές συμβάσεις, οι εργάτες δεν καταφέρουν στα δικαστήρια όπως έκαναν οι επτά συνάδελφοι τους. Γιατί γνωρίζουν ότι θα χάσουν την υπόθεση. Για παράδειγμα, πέντε εργάτες έκαναν προσφυγή ζητώντας από το δικα-

τηρίο να ακυρώσει την παραδοσιακή συμβάση της Φίλιπ Μόρρις την περίοδο 1/1/2005 - 31/12/2008 εκτοξεύτηκαν στα ύψη. Από 16,76 εκατ. ευρώ, ανέβηκαν στα 70,55 εκατ. ευρώ το 2006 και παγιώθηκαν στα 72 εκατ. ευρώ το 2008. Ενώ τα κέρδη εκτοξεύθηκαν στα ύψη και ενώ η Φίλιπ Μόρρις κυριαρχεί στην ελληνική αγορά τσιγάρων, επέβαλε κλεψιμό του εργοστασίου δύο φορές, μία το Γενάρη (πέντε μέρες) και μία την περασμένη Πέμπτη και Παρασκευή και έδωσε αναγκαστική κανονική άδεια. Κάτι που απαγορεύεται από την ισχύουσα εργατική νομοθεσία. Παρολαυτά, ο λαϊστατός υπουργός Εργασίας, ενώ προκλήθηκε, όχι μόνο δεν παρέμβηκε, αλλά και σιωπήσε όταν ρωτήθηκε από τους εργατικούς συντάκτες.

Είναι καιρός οι εργάτες του Παπαστράτου να πάρουν απόφαση να συστειρώσουν τα δικαιώματά τους, γιατί το μαύρο μέτωπο των καπιταλιστών της Φίλιπ Μόρρις και των εργατοπατέρων του Σ. Αλεβίζου που ασκεί μεγάλη τρομοκρατία μέσα στο εργοστάσιο με σκοπό να επιβάλλει σιγή νεκροταφίου. Εχει φτάσει στο σημείο να απολύσει εργάτη που δουλεύει 17 χρόνια, γιατί ενώθηκε με την Αμεσή Δημοκρατία, και να τον λασπώσει με το προβοκατόρικο και εκ των υστέρων επιχείρημα ότι έκανε σεξουαλική παρενόχληση! Φυσικά, δεν είναι η μοναδική περίπτωση απολύσης εργάτη από το 2005 μέχρι σήμερα.

■ Επειδή αυτό απαιτεί το κεφάλαιο

Ελεγκτικός μηχανισμός μπάχαλο

Οπρώην υπουργός Γεωργίας Α. Κοντός το 2004 (όταν ήταν υφυπουργός Γεωργίας) δημιούργησε το περιβόλτο γραφείο ελέγχου εισαγόμενων προϊόντων «φυτικού ενδιαφέροντος». Παρολαυτά, τόσο ο προηγούμενος προϊστάμενος όσο και η νυν προϊστάμενη από τον ίδιο. Το δημιούργησε για να κάνει το προσωπικό του πολιτικό παιχνίδι και για να συγκαλύπτει το προγραμματικό γεγονός, όπι ο ελεγκτικός μηχανισμός είναι μπαχαλοποιημένος, γιατί αυτό απαιτεί το μεγάλο κεφάλαιο, ντόπιο και ξένο. Και το απαιτεί για να βγάζει ανώτατο καπιταλιστικό κέρδος.

Στο γραφείο αυτό «απασχολούνται» γύρω στα πέντε άτομα και η κύρια δραστηριότητά τους ήταν να συγκεντρώνουν φαξ από τις Διευθύνσεις Κτηνιατρικής, τις Διευθύνσεις Γεωργίας των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων και τα περιφερειακά κέντρα που ήταν υποτιθέται επικροτημένα με τον έλεγχο εισαγόμενων προϊόντων-εμπορευμάτων «φυτικού ενδιαφέροντος». Τα κέντρα αυτά ελέγχουν μόνο αγροτικά προϊόντα που δεν έχουν υποστεί την πρώτη μεταποίηση. Δηλαδή, προϊόντα όπως το ηλιέλαιο από την Ουκρανία το 2008 και πρόσφατα το καρυδέλαιο από την Αμερική, που βρέθηκαν μολυσμένα από ορυκτέλαιο, δεν ελέγχθηκαν και δεν ελέγχονται.

Εδώ και χρόνια, η γενική διεύθυνση που είναι αρμόδια για τα τελωνεία κάλεσε τη Διεύθυνση Με-

ταποίησης να της ορίσει το νομικό πλαίσιο σύμφωνα με το οποίο θα γίνονται οι ελεγχοί των

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδισμός να παραμένει άπωτος ο καπιταλισμός....

Συντρόφια, οχύ ν' αγγέλλεις λακεί δαιμονίος, αλλά δε γίνεται να συνεχίσουμε να προχωράμε τοις κύνων ρήμασι πειδόμενοι... Ως πότε πάλι κάρυα;...

Κι αφού ευδυγραμμιστήκαμε με το πνεύμα της στήλης «Dixi et salvavi animam meam» (που είχε και ωραίο αντίστοιχο τεστ στο προηγούμενο «Κοντρόφυλλο»), πάμε αλλά χωρίς το [άλαλο για ν' αγαπόμαστε] ΠΑΜε. Στις πέντε του Μάρτη ο πρωθυπουργός δα μεταβεί στο Βερολίνο, ενώ διαψεύδονται μετά θδελυγμίας οι φήμες ότι η πρόσκληση απεστάλη δια του έξιφύλλου του «Focus». Κι όταν ο μήνας δα έχει εννιά, δα πάει μια βόλτα και στο πατρίτα για να πει ένα «γεια» [συνοδευόμενο ίσως κι από ένα «γεανά»] στον... πώς τον είπε ο Goldon; Χα, χα.

Πίσω, piss off ρουφιάνο!

Τι γίνεται στη νησιωτική χώρα ρε ούποτη μου και κλείνουν οι εφημερίδες; Είπαμε, χούντα, αλλά... Άσε που στο περιδώριο της εδικής μεταναστευτικής πολιτικής, Roma και ομογενείς από τη Ρωσία πλακώθηκαν στο Μενίδι. Η ουσία της ειδησης δεν είναι εκεί, αλλά στην οδό που έγινε η συμπλοκή: Σφαγής Ξίου!...

Έχουν αποδρασυνδεί οι κλέφτες σε κάθε επίπεδο, ευρωπαϊκό και πανελαδικό, από διευδυντήρια μέχρι την τελευταία γειτονιά! Μέχρι και το σπίτι του φτωχού τηλεπαρουσιαστή της NET Κώστα Αρβανίτη έβαλαν στο σημάδι. Ευτυχώς όμως που το παρ' ολίγον δύμα είχε σκυλιά που άρχισαν να γαθγίζουν επίμονα και έσωσαν την κατάσταση. Είπα για δύμα και σκυλιά και δυμήθηκα ότι αυτό τον καιρό μου επιτίθενται στο δάσος διαρκώς αδέσποτα της Ευρώπης. Εμφανίστηκαν τρία μεσάσιου μεγέθους ποιμενικά αγριόσκυλα για κάνα διήμερο, μετά έφυγαν κι ήρθε ένα μεγάλο και τώρα άρχισαν τις επιδέσεις και κάτι δικά μας. Το μεγάλο πρέπει να 'ταν πουλόσκυλο, γιατί αφ' ενός κυνηγούσε κυρίως πουλάκια κι αφ' ετέρου πήρε τον πούλο μόνο του. Πάντως -πηγαίνοντας από το ένα δέμα στο άλλο με γνώμονα ότι όλα τα δέματα ένα είναι τελικά- πολιά είχαμε έναν Ολι και μας έκανε κι γελούσαμε μαζί με τον φίλο του τον Σταν. Σήμερα έχουμε έναν Ολι που ντε και καλά δέλει να μας κάνει να κλαίμε. Και το κακό είναι ότι το καταφέρνει, τουλάχιστο αυτό αποδεικνύεται μέχρι τώρα. Αντί να πάρουμε πέτρες [ορίστε, ξαναγύρισα στο προηγούμενο δέμα] και να κυνηγήσουμε τα κάθε λογής αγριόσκυλα...

Σας γράφω πριν φτάσουν τα νέα για τα μέτρα που μας πήραν ώστε να κατασκευάσουν το φέρετρο. Θέρετρο δεν έχει φέτος, αφού διαψεύδοται τα μεγάλα εισοδήματα μας. Άσε που τις προάλλες που είδα τον πρωθυπουργό, του πρόσφερε ένα μισόδι μου για τα ΤΕΑ [Γαμεία Εδικής Ανάνηψη] κι έβαλε τα κλάματα. Είπα να του δώσω ένα για αρχή... αφού όπως δα έλεγε και ο Κερατοσδένης αν ζούσε σήμερα «μισθός αρχή δί' ανάκαμψη». Άλλωστε μαδαίνω ότι πλήδος αληθινών ελλήνων συρρέει καθημερινά και προσφέρει μισθούς, επιδόματα και δώρα, χωρίς αυτό να συνιστά δωροληψία από μέρους του πωλητικού προσωπικού των υπαλλήλων των αυθεντικών αφεντικών. Πανστρατιά διά την εδρική σωτηρία και παλινόρθωση...

Σαν σήμερα πριν από ένα αιώνα, με προτροπή των μεγαλοσφιλικάδων, ο στρατός ανοίγει πυρ και σκοτώνει δύο αγρότες έπειτα από επεισόδια με σιδηροδρομικούς, στο Κιλελέρ. Άλλοι δυο που πέφτουν νεκροί στο Τσουλάρι μετατρέπουν σε φονική μάχη το συλλαλητήριο που οργανωνόταν την ίδια μέρα στη Λάρισα [τέσσερις μέρες αργότερα, οι τσιφλικάδες πρόγονοι των σημερινών πασάδων, μπέρδων και αγάδων, «έτρωγαν» και τον Μαρίνο Αντύπα]. Την ίδια μέρα του 1972, των καιρών εκείνων της καλής μας δικτατορίας του άρτου και των δεμάτων [έπρεπε να περάσουν τρεις δεκαετίες συντήρησης αυτών, για να κοπεί ο άρτος και οι του ποιμήνιου που μείνουμε με τα δεάματα στο χέρι], οι Socrates, Poll και Πελόμα Μποκιού αποδεώνονται σε συναυλία στο γήπεδο του ΠΑΟ. Του φιναλίστ του Wembley βεβαίως βεβαίως... Και τέλος, κλείνοντας την περίηγησή μας στα χρόνια, πριν από μια μοινή που δαύτα αυτοκόνησε αναίτια ο Κώστας Τσαλικίδης της Vodafone...

Τι γελάτε ρε; «Crisis pay the plutocracy», τι να κάνουμε αφού τα εδινικά ζητήματα δεν αφήνουν τον διεμνισμό κάποιων ν' απαπυχθεί. Ένες γλώσσες δα κοιτάμε τώρα, έχουμε και δικές μας, καδώς και ταιπούρες και καλαμαράκια, ειδικά μετά από κάθε μεγαλεώδη κινητοποίηση-απάντηση στο κεφάλαιο και στις α-ταξικές [άλφα στερητικό και διαχωριστικό των μη στερημένων] δυνάμεις...

Και η σάλα με υγεία... Ο επικεφαλής της Τράπεζας Πειραιώς Μιχάλης Σάλλας ανακοίνωσε αύξηση κερδών 1% -ήγουν 780 εκατομμύρια- για το 2009. Και ο Σάλλας με υγεία...

Ασχετο, αλλά άκου Μαργαρίνη! Και μη ξεχνάτε: Άννα gun και οι θεοί πειδόνται...

Κοκκινοσκουφίσα
kokinoskoufisa@eksegersi.gr

■ Ασφαλιστικές εταιρίες

Σαν τα κοράκια πάνω από το ετοιμοθάνατο ζώο

Kάθε φορά που γίνεται μια

Καντιασφαλιστική μεταρρύθμιση, στις ασφαλιστικές εταιρίες ανοίγουν σαμπανίες. Εκμεταλλεύμενες τις συνεχείς ανατροπές, από το 1990 μέχρι σήμερα, οι ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες κατόρθωσαν να απλώσουν αρκετά τα διάφορα συμβόλαια αιτίας Ζωής, υγείας κ.λπ., που πουλάνε. Το κυριότερο είναι ότι κατάφεραν να δημιουργήσουν μια ιδεολογία φιλική προς αυτές. Αρκετοί εργαζόμενοι, κυρίως νέοι, ζαλισμένοι από τις συνεχείς ανατροπές, άρχισαν να βλέπουν την ιδιωτική ασφάλιση με θετικό τρόπο. Οι περισσότεροι, βέβαια, δεν είχαν την οικονομική άνεση να κλείσουν συμβόλαια, όμως τα πιο καλοπληρωμένα στρώματα έκαναν και αυτό το βήμα, με αποτέλεσμα η αγορά ν' ανοίξει και να γίνει χρυσοφόρα. Αντί γ' αγώνα υπεράσπισης της κοινωνικής ασφάλισης και διεύρυνσης των ασφαλιστικών δικαιωμάτων, κάποιοι αναζήτησαν την ατομική λύση στην υπογραφή κάποιου ιδιωτικού

συμβόλαιου.

Η σημερινή περίοδος, βέβαια, δεν προσφέρεται και πολύ για διακρίμηση των ατομικών ασφαλιστικών συμβολαίων. Η κρίση ζορίζει τα εργατικά στρώματα, οι πιο καλοπληρωμένοι υφίστανται σημαντικές περικοπές απόδοχών, ενώ από την άλλη η κατάρρευση της Aspis και της Commercial δημιουργήσεις ένα αρνητικό περιβάλλον. Ο καθένας φοβάται μη χάσει τα λεφτά του. Οι ασφαλιστές, όμως, δεν το βάζουν κάτω. Ετοιμάζονται να ρίξουν βάρος στα ομαδικά συμβόλαια.

Την περασμένη εβδομάδα έγινε συνέλευση της Ενωσης Ασφαλιστικών Εταιριών, με την παρουσία και του γενικού γραμματέα του υπουργείου Οικονομικών Ηλ. Πλασκοβίτη. Οι εκπρόσωποι των ασφαλιστικών εταιριών ζήτησαν τροποποίηση του νόμου 3029/2002 (νόμος Ρέππα), με τον οποίο δόθηκε η δυνατότητα ήδησης «επαγγελματικών ταμείων», τα οποία θα διασχειρίζονται ασφαλιστικές εταιρίες (με «αυστηρή» κρατική εποπτεία θα πουν) και η πρόβλεψη κινήτρων για τους ασφαλισμένους που θα επιλέξουν τη συμμετοχή τους σ' αυτά τα Ταμεία. Συγκεκριμένα, ζητείται η πλήρης φορολογική απαλλαγή των εισφορών. Οπως γράφεται στις στήλες του οικονομικού Τύπου, στελέχη της ασφαλιστικής ογοράς εκτιμούν ότι οι νέες ρυθμίσεις για τις συντάξεις της κοινωνικής ασφάλισης θα μειώσουν σημαντικά τις συνταξιοδοτικές προσδοκίες των ασφαλισμένων και θα δημιουργήσουν προϋποθέσεις ανάπτυξης της επαγγελματικής ταμείων», έτσι που να τους δινει τη δυνατότητα να παίξουν καθοριστικό

ρόλο, και ο Πλασκοβίτης έδειξε απολύτως θετική διάθεση. Οι διοικούντες τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες δήλωσαν ότι έχουν έτοιμο σχέδιο νόμου, το οποίο θα υποβάλλουν στην κυβέρνηση για να το συζητήσουν.

Κεντρική θέση σ' αυτό το σχέδιο νόμου λεχεί η δυνατότητα ήδησης «ανοικτών επαγγελματικών ταμείων», τα οποία θα διασχειρίζονται ασφαλιστικές εταιρίες (με «αυστηρή» κρατική εποπτεία θα πουν) και η πρόβλεψη κινήτρων για τους ασφαλισμένους που θα επιλέξουν τη συμμετοχή τους σ' αυτά τα Ταμεία. Συγκεκριμένα, ζητείται η πλήρης φορολογική απαλλαγή των εισφορών. Οπως γράφεται στις στήλες του οικονομικού Τύπου, στελέχη της ασφαλιστικής ογοράς εκτιμούν ότι οι νέες ρυθμίσεις για τις συντάξεις της κοινωνικής ασφάλισης θα μειώσουν σημαντικά τις συνταξιοδοτικές προσδοκίες των ασφαλισμένων και θα δημιουργήσουν προϋποθέσεις ανάπτυξης της επαγγελματικής ταμείων», τα οποία θα υποστούν σταθερή εργασία και οι οποίοι θα υποστούν τις μεγαλύτερες μειώσεις στη ρυθμίση της ταμείων, έτσι που να συντηρηθεί η ασφαλιστική ασφάλιση των ασφαλισμένων μεταξύ των στενού και ευρύτερου δημόσιου τομέα). Με τα «κονέ» τους με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και με την αμέριστη βοήθεια του κράτους, φιλοδοξούν όχι μόνο να βγάλουν τη χασούρα από την πτώση της αγοράς απομικών συμβολαίων, αλλά να ανοίξουν μια νέα αγορά.

Hεπίθεση στην νεαρή κοπέλα είναι ένα μήνυμα προς όλη τη κοινωνία των Χανίων. Αυτοί που χαράζουν αγκυλωτούς σταυρ

Οσα δε φτάνει η αλεπού...

Aν διάβαζε κανείς το φύλλο του «Ριζοσπάστη» που βγήκε αμέσως μετά την 24ωρη απεργία της 24ης Φλεβάρη, θα πίστευε ότι στην Αθήνα εκείνη τη μέρα έγινε μόνο μια ογκώδης πορεία, αυτή του ΠΑΜΕ, ενώ στη συγκέντρωση που κάλεσε το επίσημο συνδικαλιστικό κίνημα (ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΕΚΑ, Ομοσπονδίες, σωματεία) μαζεύτηκαν τρεις και ο κούκος και πορεία δεν κατάφεραν να κάνουν! Σταχυολογούμε αναφορές από άρθρα σε διάφορες σελίδες αυτού του φύλλου (Παρασκευή, 26.2.10): «Από τους 10 εργάτες που κατέβηκαν στις απεργιακές κινητοποιήσεις, οι 7 συμμετείχαν στις συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ». «Οι απεργιακές συγκεντρώσεις του ΠΑΜΕ, με αποκορύφωμα τη συγκέντρωση στην Ομόνοια, ήταν οι μεγαλύτερες, οι πιο μαζίκες και μοχλητικές των τελευταίων χρόνων». «Στις συναθροίσεις τους (σ.σ. των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ) περίσσεψαν οι ρητορείς και οι φωτογραφίες, αλλά απουσίαν οι εργαζόμενοι». «Έκτιμήθηκε (σ.σ. από την εκτελεστική γραμματεία του ΠΑΜΕ) ότι η συμμετοχή στην απεργιακή διαδήλωση της Αθήνας έφτασε τις 40.000 άτομα».

«Για του λόγου το αληθές δημοσιεύτηκε και το σχεδιάγραμμα που βλέπετε, σύμφωνα με το οποίο η πορεία

του ΠΑΜΕ ξεκινούσε από την Ομόνοια και κατέληγε στην Ομόνοια, απλωμένη σε όλη τη Σταδίου, την πλατεία Συντάγματος και την Πανεπιστημίου! Μια τέτοια πορεία, βέβαια, όσο αραιά απλωμένη και να ήταν, θα ξεπερνούσε κατά πολύ τις 40.000 άτομα που «εκτίμησε» το ΠΑΜΕ, αλλά αυτά μάλλον είναι ψιλά γράμματα για τους συντάκτες του κομματικού οργάνου. Και βέβαια, όσοι είμασταν εκεί γνωρίζουμε πολύ καλά πως τέτοιο άπλωμα της πορείας δεν υπήρξε, ακόμα και αν αθροίζαμε τις δυο πορείες.

Ποια είναι η αλήθεια; Οπι η πορεία του ΠΑΜΕ είχε γύρω στα 4 με 5.000 άτομα, ενώ η πορεία του επίσημου συνδικαλιστικού κίνηματος είχε γύρω στις 40 με 45.000 άτομα. Αυτό δεν αρέσει στην ηγεσία

λιστικού συστήματος. Άλλωστε, και αυτή που εμφανίζεται ως αντίθεσμική έκφραση δεν είναι τέτοια, αλλά ένα στημένο κομματικό μογαζί. Αντίθετα, όταν δεν υπάρχει μαζική συμμετοχή εργαζόμενων, στους μεν θεσμικούς μαζεύονται προγραμματά τρεις κι ο κούκος, το δε ΠΑΜΕ μαζεύει και πάλι το σύνθηση κομματικό αικροστήριο και εκ των πραγμάτων φαίνεται μεγαλύτερο.

Ομως, το πρόβλημα δεν είναι πάσους μαζεύουν οι μεν ή οι δε, το πρόβλημα δεν είναι ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις διάφορες φατρίες της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, αλλά η κατάσταση στην οποία βρίσκεται το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα. Η μεν θεσμική συνδικαλιστική γραφειοκρατία σπρώχνει τον εργατόκισμο στην άδρανεια και την παραίτηση, το δε ΠΑΜΕ περιχαρακώνει έναν κόσμο στις κομματικές γραμμές, εμποδίζοντάς τον να έρθει σε επαφή με πλοτιτύρες εργαζόμενες μάζες, όταν αυτές κατεβαίνουν στο δρόμο. Αυτό συνέβη και στις 24 Φλεβάρη, γ' αυτό και κατέφυγαν στη λαθροχειρία του «Ριζοσπάστη», μπασ και καταφέρουν να εξαπατήσουν κάπιοις (περισσότερο στην επαρχία).

Η αισχρότητα των ίσων αποστάσεων

Για την εξοχρείωση των «προοδευτικών» διανοούμενων, που τάχθηκαν με δημόσια δήλωση στο πλευρό του καπιταλιστή-ιδιοκτήτη του εκδοτικού «Άγρα», ο οποίος απέλυσε συνδικαλιστή εργαζόμενο όταν αυτός προσέφυγε στην Επιθεώρηση Εργασίας, γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο. Τι να πεις, όμως, για τους 18 «αριστερούς» και «ακροαριστερούς» (ανάμεσά τους ο Ε. Μπιτσάκης, Σ. Μιχαήλ, Κ. Μάτσα, Θ. Κουτσουμπός, Γ. Αγγελης, Ν. Βαλαβάνη, Κ. Σκορδούλης, Α. Χρύσης, άνθρωποι με συγκεκριμένη πολιτική ένταξη), που εξέδωσαν ανακοίνωση «ίσων αποστάσεων» για να ζητήσουν «απευθείας συνεννόηση και όχι δικαστήριο»;

Τι να πρωτοσχολίσεις σ' αυτή την ανακοίνωση; Την υποκριτική αναφορά ότι «η υπεράσπιση των μισθωτών είναι για μας θέμα αρχής», που εξανεμίζεται στην αμέσως επόμενη παράγραφο, όπου δηλώνεται ότι «η Αγρα δεν είναι μια οποιαδήποτε καπιταλιστική επιχείρηση» (αληθεια, από πότε μια εκδοτική ανώνυμη εταιρία διαφέρει

από άλλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις). Η χαριστική βολή στα τελευταία ψήφηματα πολιτικής εντιμότητας των συντακτών δίνεται από τους ιδιους, όταν χαρακτηρίζουν τις κινητοποιήσεις για την επαναπρόσληψη του απολυμένου εργαζόμενου «θορυβώδη και άδικη προσπάθεια απαξίωσης της Αγρας! Προφανώς, ο απολυμένος και οι συνάδελφοί του στην Αγρα και τον κλάδο έπρεπε να το καταπούν και να προσέλθουν γονατιστοί ικέτες στην αυλή του κ. Πετσόπουλου, με τη συνοδεία ίσων μερικών από τους υπογράφοντες, που θα αναλάμβαναν ρόλο διαμεσολαβητή!

Τι να πεις; Το μόνο που ταιριάζει σ' αυτή την αισχρή ανακοίνωση των δήθεν ίσων αποστάσεων είναι το ευαγγελικό «ου δύνασθε δυσίν κυρίοις δουλεύειν!»

ΥΓ: Μια οργισμένη δήλωση του Τάσου Κουράκη (που τα έβαλε και με την εφημερίδα του κόμματός του) και μια ξεκάθαρη τοποθέτηση πλειάδας πανεπιστημιακών κατέδειξε πιο πολύ την ξεφτιλά των παραπάνω.

■ Μας δουλεύουν:

Μια ακόμα από τις συνήθεις ανακοινώσεις που εκδίδει κατά καιρούς ο Περισσός με τα «αδελφά κόμματα» δόθηκε στη δημοσιότητα την περασμένη εβδομάδα. Υπογράφεται από 23 κόμματα από 20 χώρες και «τα χώνει» στην ΕΕ. Καταγγέλλει τις αποφάσεις της τελευταίας συνόδου κορυφής («επιδιώκουν την ενίσχυση της κερδοφορίας και της θέσης των ευρωπαϊκών μονοπωλίων») και «καλεί την εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα σε κάθε χώρα να οργανώσουν την αντεπίθεσή τους, να καταδικάσουν τα κόμματα που στηρίζουν την αντιλαϊκή επέλαση της ΕΕ».

Πού είναι το παράξενο; Στο ότι ανάμεσα στα κόμματα που υπογράφουν είναι και το ΑΚΕΛ! Το κόμμα που κυβερνά στην Κύπρο και του οποίου ο αρχηγός ήταν ένας από τους 27 που ψήφισαν τις αποφάσεις της συνόδου κορυφής της ΕΕ, χωρίς να βγάλει τοιμουδιά! Και μη μας πείτε «τι να κάνει η μικρούλα Κύπρος με τα τόσα προβλήματα;». Στον κοινωνικό και πολιτικό ανταγωνισμό επιλέγεις στρατόπεδο: ή κυβερνάς ή αντιπολιτεύεσαι.

■ Το σύστημα Υγείας υπό κατάρρευση

Σαν «ένα πρόγραμμα πραγματικής ανασυγκρότησης των θεσμών» και «απόλυτου περιορισμού της σπατάλης στο χώρο της Υγείας» παρουσίασε το Πρόγραμμα Σταθερότητας ο Παπανδρέου, σε συνάντηση που είχε στα τέλη της προγούμενης εβδομάδας με την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Υγείας και τους διοικητές και υποδιοικητές των επτά Υγειονομικών Περιφερειών της χώρας.

Η αλήθεια, βέβαια, είναι άλλη. Εκαφαν δραστικά το κονδύλι για τη δημόσια Υγεία, με πρόσχημα τον περιορισμό της σπατάλης, όπως γίνεται πάντοτε. Οι φραμακευτικές εταιρίες, βέβαια, θα συνεχίσουν να θητωρίζουν σε βάρος των νοσοκομείων, όπως συμβαίνει και μέχρι τώρα. Ομως, το ΕΣΥ θα εξαθλιωθεί ακόμα περισσότερο, θα υπάρξουν προβλήματα απώλειας ζωών και οι ασθενείς θα σπρώχνονται στην ανθούσα ιδιωτική υγεία, βάζοντας ακόμα πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη, αφού τα Ταμεία τους δεν θα καλύπτουν το σύνολο της δαπάνης.

Για του λόγου το αληθές αναφέρομαστε στις κινητοποιήσεις που έχουν ξεκινήσει γιατροί και νοσηλευτές στο κρατικό νοσοκομείο Νίκαιας, ένα από τα μεγαλύτερα της Αττικής. Τι ζητούν; Τίποτα για τον εαυτό τους. Ζητούν προσλήψεις για να σταματήσει η πλήρης εξαθλίωση του νοσοκομείου. Εξαιτίας των μεγάλων ελλείψεων από τα έξι (συν ένα έκτακτο) χειρουργεία που γίνονταν καθημερινά, σήμερα γίνονται τέσσερα (συν ένα). Τους επόμενους μήνες θα απολύθουν 25 συμβασιούχοι με stage και η κατάσταση θα γίνει χειρότερη, γιατί θα προσληφθούν μόνο 10 νοσηλευτές!

την Καμπάνια

Αριθμός Λογαριασμού
Εθνική Τράπεζα
116/772732-18

ENA KARABI GIA TΗ GAZA *skip to gaza*

Απόψε στη Θεσσαλονίκη

Προβολή της ταινίας

«Τζενίν – Τζενίν»

από τη Συνέλευση Θεσσαλονίκης

«Ενα Καράβι για τη Γάζα»

Κοινωνικό Κέντρο – Κέντρο Μεταναστών

Ερμού 23 και Βενιζέλου

9 μμ

KONTRA

Προστασία του πολίτη - στοίχημα, TV και σπίτι

Οι εξελίξεις στο θέμα του γηπέδου στο Βοτανικό είναι ραγδαίες. Η υπουργός ΓΕΩΧΟΔΕ, την περασμένη Τρίτη, συναντήθηκε με τους εκπρόσωπους όλων όσων εμπλέκονται στο πρότζεκτ της Διπλής Ανάπλασης και τους ανακοίνωσε τις τελικές της αποφάσεις, τονίζοντας: «Θα σας ανακοινώσω τώρα τις αποφάσεις και δεν δέχομαι διάλογο». Δεν ξέρουμε από πού αντλεί τη δύναμή της και συμπεριφέρεται μ' αυτόν τον τρόπο, ξέρουμε όμως ότι τα δύσκολα γι' αυτήν έπονται, αφού -όπως θα δούμε στη συνέχεια- ο μεγάλος χαμένος των αποφάσεών της είναι ο Παναθηναϊκός.

Σύμφωνα, λοιπόν, με το ανακοινώθεν της Μπριμπίλη, η οποία επέλεξε να δρομολογηθεί Προεδρικό Διάταγμα για τη Διπλή Ανάπλαση, καταργούνται πλήρως το πολυλειτουργικό κέντρο του Δήμου Αθηναίων και το γήπεδο μπάσκετ του Εραστέχη Παναθηναϊκού, μειώνονται οι εμπορικές χρήσεις του νέου γηπέδου (αρχικά είχαν σχεδιαστεί εκτός), ενώ ο συντελεστής δόμησης του εμπορικού κέντρου του Βαθού μειώνεται (το αρχικό 1,6 δεν θα μπορεί να υπερβεί το 1,2).

Ο Βαβός και ο Κακλαμάνης (δήμαρχος Αθηναίων) δήλωσαν ικανοποιημένοι από τις αποφάσεις της υπουργού. Ο Βαβός δήλωσε ότι θα κατασκευάσει ένα ιδανικό περιβαλλοντικό κτίριο, που θα συνάδει με την εποχή (με τις πράσινες μπίζνες θα λέγαμε εμείς) και ότι θα αποσύρει την αίτηση ακύρωσης της οικοδομικής άδειας που έχει καταθέσει στο ΣΤΕ. Ο Κακλαμάνης μήλησε για το πολιτικό θάρρος και τον πολιτικό ρεαλισμό της υπουργού και ανακοίνωσε ότι θα υποστηρίξει τις αποφάσεις στο ΔΣ του Δήμου Αθηναίων, αφού το όραμα της Διπλής Ανάπλασης θα γίνει πραγματικότητα. Για το δήμαρχο τα δύσκολα έρχονται στη συνέχεια, αφού θα πρέπει να τα βρει έκ νέου με τους πράσινους, γιατί όλα τα δεδομένα δείχνουν ότι θα χρειαστεί τροποποίηση της σύμβασης ανάμεσα στο Δήμο Αθηναίων και την ΠΑΕ Παναθηναϊκός και του master plan.

Από την πλευρά τους οι πράσινοι δεν έκρυψαν τη δυσαρέσκεια και τον εκνευρισμό τους. Χαρακτηριστική είναι η δήλωση του εκπρόσωπου της πράσινης ΠΑΕ, Βαγγέλη Σαμαρά, ο οποίος εμφανώς εκνευρισμένος ανέ-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

φερε ότι η δέσμη προτάσεων που πα-

ρουσιάστηκε σήμερα από πλευράς υπουργείου Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής ανατρέπει πλήρως τα μέχρι σήμερα δεδομένα και αναφέρθηκε στις αλλαγές που θα επιφέρει η απόφαση της υπουργού (ακύρωση της εκδοθείσας από 18/9/2009 οικοδομικής άδειας του γηπέδου, ακύρωση της σύμβασης μεταξύ δήμου Αθηναίων και ΠΑΕ Παναθηναϊκός και σημαντική καθυστέρηση στην έναρξη των εργασιών ανέγερσης). Συνέχισε, λέγοντας ότι «η ΠΑΕ Παναθηναϊκός είχε προτείνει μια εφικτή, σύννομη και εφαρμόσιμη λύση, που θα επέτρεπε την άμεση ανέγερση του γηπέδου του Παναθηναϊκού στο Βοτανικό, η οποία ωστόσο δεν έγινε αποδεκτή. Με γνώμονα την προστασία των δίκαιων αιτημάτων και συμφερόντων του Παναθηναϊκού οι παραπάνω προτάσεις θα μελετηθούν ενδελεχώς για να αποφασιστούν οι επόμενες κινήσεις». Κύκλοι της πράσινης ΠΑΕ εξέφρασαν την άποψη ότι η υπουργός δεν θέλει να ξεκινήσουν άμεσα οι εργασίες ανέγερσης του νέου γηπέδου και επικέντρωσαν την «πτολεμική» τους πρώτων στην άρνηση της υπουργού να ξεκινήσουν άμεσα τα έργα ανέγερσης με βάση την υπάρχουσα άδεια παραμονής και την κατασκευή προσωρινών υπαίθριων θέσεων πάρκινγκ, όπως στο ΟΑΚΑ, οι οποίες μετά την ολοκλήρωση του εμπορικού κέντρου και του υπόγειου γκαράζ, θα γίνονταν χώροι πράσινου (αυτό συνηθίζεται σε μεγάλα έργα) και δεύτερον στην πρότασή της για άμεση κατεδάφιση της Λεωφόρου (από τον Εραστέχη Παναθηναϊκό, δήλωσαν ότι σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να δεχθούν αυτή την πρόταση), προκειμένου να ξεκινήσει η διαδικασία της Διπλής Ανάπλασης. Ενα τρίτο σημείο αντιπαράθεσης είναι η μείωση των εμπορικών χρήσεων του νέου γηπέδου, όμως στο σημείο αυτό οι εκπρόσωποι της πράσινης ΠΑΕ επικεντρώνονται περισσότερο στη χρονική καθυστέρηση, αφού απαιτείται τροποποίηση του αρχικού σχεδιασμού και της σύμβασης με το Δήμο Αθηναίων, και λιγότερο στο ποσοστό μείωσης.

Στον κόσμο του Παναθηναϊκού υπάρχει έντονος εκνευρισμός, αφού η ανέγερ-

Α σήμαντες έως μέτριες είναι οι ταινίες αυτής της εβδομάδας. Ενδεχομένως, όμως, ορισμένα πληροφοριακά στοιχεία να μην είναι περιττά. Εχουμε λοιπόν και λέμε:

■ TIM ΜΠΑΡΤΟΝ

Η Αλίκη στη χώρα των Θαυμάτων

Απογοητεύτηκαν όσοι περίμεναν μια ανατρεπτική εκδοχή του γνωστού μύθου του Λούις Κάρολ από τον ευφάνταστο και αντισυμβατικό Τιμ Μπάρτον. Αντ' αυτής είδαν μια τυπική χολιγουντιανή ταινία, ορθόδοξη, διδακτική και κουραστική, μακριά από την σκοτεινή, υπαινικτική και ιδιόμορφη ματιά του δημιουργού της, έτσι όπως τον είχαν συνηθίσει μέχρι τώρα. Αποδείχτηκε έτσι για άλλη μια

φορά ότι τα μεγάλα κινηματογραφικά στούντιο (στη συγκεκριμένη περίπτωση η Walt Disney) δεν ακρήγουν κανένα περιθώριο διαφορετικής έκφρασης στον οποιοδήποτε θα μπορούσε να ταράξει τα λιμνάζοντα ύδατα ενός δεδομένου και ομοιόμορφου κοινού, επηρεάζοντας ίσως προς τα κάτω τις εισπράξεις στα ταμεία. Η πανίσχυρη αμερικανική κινηματογραφία, λειτουργώντας όπως κάθε άλλο μονοπάτι στη βάση του μεγαλύτερου δυνοτού κέρδους, δεν επιτρέπει παρεκβάσεις και «λάθη», όσο δημιουργικά κι αν είναι. Ετοιμαστής (μεταξύ τόσων άλλων) και τον Τιμ Μπάρτον που υπέγραψε την πιο συμβατική ταινία της καριέρας του.

■ NA XONΓΚ TZIN

Ο κυνηγός

Κορεάτικο θρίλερ τρόμου με ήρωα ένα πρώην αστυνομικό και νυν προσωγωγό, που ξεκινά σαν σκληρή, αστυνομική, απροσφατική ταινία, για να καταλήξει σ' ένα ατελείωτο λουτρό αίματος.

■ ANTOYAN FOΥΚΟΥΑ

Η σκοτεινή πλευρά του νόμου

Α στυνομικό δράμα με θέμα τις παράλληλες διαδρομές ατριών αστυνομικών και την πάλη τους με τα προσωπικά τους προβλήματα, τα αδιέξοδα και τη διαφθορά. Ο σκηνοθέτης προσπάθησε να επαναλάβει την προηγούμενη επιτυχία του (Training day), που είχε ανάλογη θεματολογία, όμως αυτή τη φορά πελαγοδρόμησε τόσο πολύ, κυρίως εξαιτίας του σεναρίου, ώστε το τελικό αποτελέσμα υπήρξε απογοητευτικό όσο και ανιαρό.

Ελένη Σταματίου

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Δεν είναι necessary/ να μας βάζουν συνέχεια χέρι

Τρίτη μέρα του μήνα, τρίτη μέρα της βδομάδας, τρίτος μήνας του έτους (τα... πλήρη τρία)

Το τραγούδι λέει Ράλληδες, ταγματαλήτες,
Μπουραντάδες, Γερμανοί (γκέγκε);

Bitchakης...

Μολότοφ στα χέρια και πέτρες στους νόμους

◆ Τι Κούγιας, τι Βούγιας.

◆ Να, και ο «κουρασμένος Γιώργος» (Ελευθεροτυπία, 4-3-10). Από τι άραγε;

◆ Και τελειωμό δεν έχουν (οι αλητείες της Αυγής, 3-3-10): «Η Κομισιόν δεν ζητάει την περικοπή ή κατάργηση του 14ου μισθού» – Ναυτεμπορική, 2-3-10: «Εγκριση Κομισιόν στο νέο «πακέτο» μέτρων» – «Η Κομισιόν διεμήνυσε (σ.σ. ο Ολι Ρεν) ότι η επλογή για τον 14ο μισθό και άλλα μέτρα είναι ευθύνη της κυβέρνησης, που...» όμως «θα εξεταστούν από την ΕΕ στις 15 Μαρτίου».

◆ Νάτη και η «Εργατική Αλληλεγγύη»: «Το δυνάμωμα της Αριστεράς στο Ε.Κ. Πειραιώ» (ΠΑΜΕ + Αυτόνομη Παρέμβαση). Κι εμείς νομίζαμε ότι το ΣΕΚ ήταν στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

◆ Παραμένει ο μουστάκιας ζόρικο ζήτημα (για τον καπιταλισμό).

◆ Πιάταβα Μάρτα, τζεν(ι) ραζτζένιγια ταβάριστα Ιασίφα Βισαρίονοβίτσα.

◆ ΣΕΚ: με πολλούς συντρόφους σε πολλές κλίνες. «Πιο τολμηρά, σύντροφοι, αντικαπιταλιστικά – Το ΚΚΕ και η οικονομική κρίση» (Εργατ. Αλληλεγγύη, φ. 901).

◆ «Οι Ελληνες δεν θα σταματήσουν να καπνίζουν γιατί έχουν μάθει να παραβιάζουν το νόμο ατιμώρητα» (Λάρη Κέζα, Το Βήμα, 2-3-10). Εδώ έχουμε να κάνουμε με ένα διανοούμενο-χωροφύλακα, ο οποίος –προσέξτε– μιλάει για τον νόμο, εννοώντας όλους τους νόμους του καπιταλιστικού κράτους. Χρησιμοποιεί και μια βαριά λέξη: «ατιμωρησία» – να πέσει δηλαδή βαρύς ο πελεκυς του νόμου. Αυτοί είναι οι εξαρχηματούμενοι διανοούμενοι που όταν σφήγουν οι κώλοι δεν αφήνουν τα μαξιλαράκια τους τα μαλακά και επιμένουν να σφυρίζουν –όχι αδιάφορα– «μανάρι μου

Αυξήσεις φόρων, μείωση δημόσιων δαπανών, ερωτηματικά για 14ο μισθό
Εγκριση Κομισιόν στο νέο «πακέτο» μέτρων

Η κυβέρνηση αμύνεται σθεναρά...

«Πόλεμος» ΑΔΕΔΥ, ΓΣΕΕ με τις φόμες

Ο μόνος πόλεμος που διεξάγει η συνδικαλητεία

τα κάναμε σαλάτα»...

◆ Προς τη δημιουργία μιας νέας διεθνούς προσανατολίζεται το EKKN (μαοϊκό).

◆ «Εξάρτηση της αστικής τάξης της χώρας μας από τους ευρωπαίους ιμπεριαλιστές... και την παρουσιάζει να συναποφασίζει». Για δυο λεπτά, δεν συμβαίνει αυτό; (Το απόσπασμα από Προλεταριακή Σημαία, 27-2-10).

◆ «Αυτό το ερώτημα, δηλαδή το ζήτημα της ανασύστασης του εργατικού επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος, είναι το ζήτημα όχι μόνο των ημερών, αλλά το ζήτημα της εποχής μας στην Ελλάδα και παντού στον κόσμο. Αυτό είναι το ζήτημα της Αριστεράς... (Προλεταριακή Σημαία, 27-2-10). Επισι, στην ψύχρα, «της Αριστεράς»; Οπως λ.χ. του NAP;

◆ «Εκείνοι που επιδιώκουν να αποκτήσουν την εύνοια ενός ηγεμόνα είναι συνηθισμένοι να του προσφέρουν εκείνα τα πράγματα που οι ίδιοι θεωρούν τα πιο πολύτιμα ή που βλέπουν ότι αρέσουν περισσότερο σε κείνον». (Νικολό Μακιαβέλι: «Ο Ηγεμόνας»). Αφιερώμενό στις πρόσφατα αφυπνισθείσες δυο ομάδες διανοούμενων.

◆ Εκείνο το δημοψήφισμα του ΜΑΣ ψόφησε;

◆ Στις 3 του Μάρτη βρεθήκαμε σε παράρτημα του ΙΚΑ. Μέλη του ΚΚΕ μοιράζαν φυλλάδια του ΠΑΜΕ. Αρνηθήκαμε να πάρουμε εφιστώντας

την προσοχή τους στο ότι το «υπουλαλητήριο» της 4ης Μάρτη δεν αποτελεί κλιμάκωση καμίας απεργίας. Συγκατένευσαν λέγοντας «θάρθει και η απεργία»...

◆ «Ή θα πάρουν το μέρος των αφεντικών ή θα σφυρίζουν αδιάφορα – διανοούμενοι: στην περίπτωση του Δ. Δανίκα συμβαίνει το πρώτο (βλ. Το Βήμα, 2-3-10).

◆ «Αυτό το ερώτημα, δηλαδή το ζήτημα της ανασύστασης του εργατικού επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος, είναι το ζήτημα όχι μόνο των ημερών, αλλά το ζήτημα της εποχής μας στην Ελλάδα και παντού στον κόσμο. Αυτό είναι το ζήτημα της Αριστεράς... (Προλεταριακή Σημαία, 27-2-10). Επισι, στην ψύχρα, «της Αριστεράς»; Οπως λ.χ. του NAP;

◆ «Εκείνοι που επιδιώκουν να αποκτήσουν την εύνοια ενός ηγεμόνα είναι συνηθισμένοι να του προσφέρουν εκείνα τα πράγματα που οι ίδιοι θεωρούν τα πιο πολύτιμα ή που βλέπουν ότι αρέσουν περισσότερο σε κείνον». (Νικολό Μακιαβέλι: «Ο Ηγεμόνας»).

Αφιερώμενό στις πρόσφατα αφυπνισθείσες δυο ομάδες διανοούμενων.

◆ Εκείνο το δημοψήφισμα του ΜΑΣ ψόφησε;

◆ Στις 3 του Μάρτη βρεθήκαμε σε παράρτημα του ΙΚΑ. Μέλη του ΚΚΕ μοιράζαν φυλλάδια του ΠΑΜΕ. Αρνηθήκαμε να πάρουμε εφιστώντας το ζήτημα της απόλυτης

Ν.Π. από την Αγρα ο «Δρόμος» αλλά και των επαίσχυντων και «εξαχρηματούμενων» διανοούμενων, τους οποίους «μαλώνει» με το γάντι (φύλλο 27-2-10).

◆ Δεν θέλει να σταματήσει να ταξιδεύει η κ. Τσούκλη, βουλευτής παρακαλώ. Γ' αυτό

και κρατάει σθεναρά τη θέση της στην κρατική τηλεόραση. Συμπαραστάτη, μεταξύ άλλων, έχει και την άρτι εμφανισθείσα εφημερίδα «Δρόμος», η οποία βρίσκει ότι «τουλάχιστον η εκπομπή της βουλευτού έχει και ποιότητα» (φ. 27-2-10, σ. 25). Ποιος την γ... την ποιότητα όταν χέζεται στο τάλιρο από τα λεφτά μας η κ. τάδε;

◆ Απότι έρουμε στη «Γαλέρω» οι διαφημίσεις δεν ήταν εθελοντικές...

◆ «Αργά, αλλά σταθερά αναδύεται σήμερα η ιδέα ότι το ανθρώπινο θα υπερισχύσει της βαρβαρότητας και της αδικίας. Αν δεν εγκαταλείψουμε την οικονομική πραγματικότητα για να δημιουργήσουμε μια πραγματικότητα ανθρώπινη, θα επιτρέψουμε γ' αλλη μια φορά τη διαιώνιση της εμπορευματικής βαρβαρότητας... Το ανθρώπινο προιγεύται της οικονομίας». Δεν είναι βάσας, δεν είναι κροταλίας, δεν είναι ΜΚΟ. Είναι ο Ραούλ Βανεγκέμ (που εμείς θα του συνιστούσαμε να μείνει στην «βίβλο των ηδονών»...).

◆ Στα χέρια ήρθαν οι γαλάζιοι βουλευτές Τζαβάρας και Κομβένος, διότι ο πρώτος κατηγόρησε τον δεύτερο ότι έκανε σκληρές ερωτήσεις στον πρόεδρο και διευθύνοντα σύμβουλο του ΟΤΕ Π. Βουρλούμη. Θα λάμψει η αλήθεια στις εξεταστικές της Βουλής.

Βασιλής

◆ Τα ζώα ως τροφή – Περιβάλλον, Υγεία, Ήθική – Είναι απαραίτητο να τρώμε ζώα; – Οικολόγοι Πράσινοι (αφίσα-πρόσκληση)

Λυπούμαστε, αλλά δεν έχουμε ρεπορτάζ από τη συγκριμένη εκδήλωση των Οικολόγων-Πράσινων, που έγινε την περασμένη Τρίτη στα γραφεία του Ευρωκοινοβούλιου στην Αθήνα. Η στήλη ρώτησε τους αρμόδιους συντάκτες της «Κ» και εισέπραξε βλοσυρά βλέμματα. Ενας μας το είπε κιόλας: «Εδώ ο κόσμος καίγεται και το (μπιπιπ) χτενίζεται». Οντως. Κάποιοι έχουν επιλέξει τις κάθε ειδους «οικολογικές» μπίζνες ως επάγγελμα. Γιατί όμως να μας ταλανίζουν και με τη μορφή πολιτικού κόμματος;

ΥΓ: Οπως πληροφορηθήκαμε από σχετικό Δελτίο Τύπου των διοργανωτών της εκδήλωσης, «τα θέματα αυτά αφορούν και την Ελλάδα καθώς η πρόσφατη απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τη μεταφορά και σφραγίδη των ζώων υπήρξε καταδικωτική για τη χώρα μας. Η ανάγκη εφαρμογής των κανονισμών της Ευρωπαϊκής Ενωσης είναι πλέον επιτακτική». Σημειώνουμε απλώς, ότι η κατάσταση έχει αρχίσει να βελτιώνεται και θα βελτιώνεται με γρήγορο ρυθμό. Ο κόσμος σφρίγει το ζωνάρι, λόγω σκληρής λιτότητας και ανεργίας, η κατανάλωση κρέατος μειώνεται, οπότε γουρούνια, μοσχάρια, αμνοερίφια και λοιπά προς σφραγίδη ζώα θα ταξιδεύουν σαν πασάδες πάνω στα φορτηγά και όχι στριμωγμένα το ένα πάνω στο άλλο.

◆ Εχω η αιστυνομία από τις γειτονίες μας – Να φύγουν τα ΜΑΤ απ' την Καισαριανή – ΟΥΣΤ!!! – Πρωτοβουλία Κατοίκων Καισαριανής (πανό)

ΤΣ, τΣ, τΣ! Τι πράγματα είν' αυτά; Ακου εκεί ουστ! Αχάριστοι άνθρωποι. Σκιζέται ο Χρυσοχοΐδης για πάρτη τους, μέχρι και το μπάτσο της γειτονίας θεσπίζει, που θα περνάει πόρτα-πόρτα απ' όλα τα σπίτια, κι αυτοί τίποτα. Μη μας πείτε τώρα, ότι θα περνάει ο μπάτσος, θα σας χτυπάει

Αυτή τη φορά δεν βγήκε ο Άδιος ο Παπανδρέου να ανακοινώσει το νέο (και όχι τελευταίο) πακέτο αντιλαϊκών αντεργατικών μέτρων. Ανέθεσε τις ανακοινώσεις στον Πεταλωτή. Φαίνεται πως οι «μιντιοκράτορες» και οι «ίματζ μέικερ» μέτρησαν την προηγούμενη εμφάνιση και είδαν ότι έκανε ζημιά στο προσωπικό του πολιτικό προφίλ και του είπαν να μην εμφανιστεί πάλι ο ίδιος. Ετοι, τα παπαγαλάκια που την προηγούμενη φορά επισινόσαν το «πολιτικό θάρρος» του «Γιώργου που βγήκε μπροστά ο ίδιος», αυτή τη φορά κατάπιαν τη γλώσσα τους.

Η ζημιά, βέβαια, έγινε και δεν κέρδισαν τίποτα με τη μη εμφάνιση Παπανδρέου. Ακόμα και οι πέτρες στην Ελλάδα γνωρίζουν πλέον ότι τα μέτρα έχουν την τελική υπογραφή του Παπανδρέου. Αυτός διαπραγματεύθηκε με τον Ολι Ρεν, αυτός διαπραγματεύθηκε με τον πρόεδρο της Deutsche Bank Γ. Ακερμαν που ήρθε σαν απεσταλμένος της Μέρκελ, αυτός ανέλαβε την Τρίτη το από-

ξεις. Συγκεκριμένα:

◆ Αυξάνονται όλοι οι συντελεστές ΦΠΑ. Περισσότερο αυξάνεται ο μεγάλος συντελεστής (από 19% σε 21%), στον οποίο υπάγεται η συντριπτική πλειοψηφία των ειδών πλωτιάς κατανάλωσης. Από τις αυξήσεις αυτές, υπολογίζουν να πάρουν 1,3 δισ. ευρώ. Περιττεύει να σημειώσουμε ότι η αύξηση του ΦΠΑ θα δώσει άθηση στον πληρώσουν και τα εργαζόμενα στρώματα, γιατί και αυτά αγο-

λυτελείας σε ακριβά αυτοκίνητα, κοσμήματα, σκάφη αναψυχής, ιδιωτικά ελικόπτερα. Ποσό δεν ανακοίνωσαν. Σκόπιμα. Ποντάρισαν στο ότι κάποιοι δεν θα κάνουν την αφαίρεση για να δουν ότι αυτός ο φόρος προϋπολογίζεται να αποδώσει μόλις 100 εκατ. ευρώ. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι σημαντικό μέρος του θα πληρώσουν και τα εργαζόμενα στρώματα, γιατί και αυτά αγο-

72,4% παίρνει συντάξεις μέχρι 750 ευρώ.

◆ Οι συντάξεις των συνταξιούχων ΔΕΗ και ΟΤΕ θα μειωθούν (όγκωστο σε τι ποσοστό), με υποχρεωτικές αποφάσεις των διοικήσεών τους, επειδή το κράτος θα περικόψει κατά 10% τις επιχορηγήσεις προς τον ΟΑΠ-ΔΕΗ και το ΤΑΠ-ΟΤΕ. Ας σημειωθεί ότι οι πληρωμές στον ΟΑΠ-ΔΕΗ δεν είναι επιχορήγηση, αλλά πληρωμή με δόσεις ενός μικρού τμήματος της περιουσίας που σχηματίστηκε τις δεκαετίες που ο εργαζόμενοι της ΔΕΗ είχαν ασφάλιση στον εργοδότη (δεν υπήρχε Ταμείο, αλλά η ΔΕΗ έπαιρνε τις ασφαλιστικές εισφορές και σε αντάλλαγμα πλήρωνε τις συντάξεις).

Το πετσόκομμα σε μισθούς και συντάξεις θα αποφέρει στα κρατικά ταμεία 1,7 δισ. ευρώ. Είναι η πρώτη φορά μετά την πτώση της χούντας που μειώνονται οι οικονομικοί μισθοί. Πραγματικές μειώσεις είχαμε πάντοτε (οι αυξήσεις ήταν μικρότερες από τον πληθωρισμό), ονομαστικές όμως ποτέ.

Συγκοινωνούντα δοχεία

Πολλές φορές έχουμε αναφερθεί στα καπιταλιστικά κέρδη και τους εργατικούς μισθούς ως συγκοινωνούντα δοχεία. Οι φεύγει από το ένα δοχείο πάει στο άλλο και αντιστρέφων. Το σύστημα είναι κλειστό. Σήμερα θα μιλήσουμε για κάποια άλλα συγκοινωνούντα δοχεία, στα οποία θα δώσουμε τα κωδικοποιημένα ονόματα «οικονομική ισορροπία» και «ισορροπία στην ταξική πάλη».

Μια αστική κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να εξασφαλίζει την «οικονομική ισορροπία». Δηλαδή, εκείνο το μείγμα οικονομικής πολιτικής που θα εξασφαλίζει τη μέγιστη κερδοφορία του κεφαλαίου, τους κατόχους του οποίου εκπροσωπεί πολιτικά. Μια αστική κυβέρνηση, όμως, εμφανίζεται σαν εκπρόσωπος ολόκληρου του έθνους και όχι μόνο μιας τάξης. Είναι, λοιπόν, εκ των πραγμάτων αναγκασμένη να εξασφαλίζει και την «οικονομική ισορροπία», την «ισορροπία στην ταξική πάλη», που είναι απαραίτητη για τη σταθερότητα του συστήματος.

Σε εποχές σχετικά (περισσότερο ή λιγότερο) ομαλής ανάπτυξης του καπιταλισμού, οι αστικές κυβερνήσεις καταφέρουν να τα εξασφαλίσουν και τα δύο, χάρη στη λειτουργία των πολυτόλκαμων μπχανισμών του συστήματος εξουσίας (κοινοβούλιο-κόμματα, ΜΜΕ, συνδικαλιστική γραφειοκρατία κλπ.). Σε συνθήκες κρίσης, όμως, η εξασφάλιση και των δύο αυτών ισορροπιών γίνεται μια εξαιρετικά δύσκολη υπόθεση.

Δείτε τις τρέχουσες εξελίξεις στη χώρα μας. Η εξασφάλιση της «οικονομικής ισορροπίας» απαιτεί τη λήψη σκληρών αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων. Μέτρων που πλήντουν τον πυρήνα της «ισορροπίας στην ταξική πάλη», η οποία εξασφαλίζει την πολυπόθητη σταθερότητα του συστήματος τις τέσσερις τελευταίες δεκαετίες. Οταν απλώνεις τη φτώχεια με βίαιο τρόπο, όταν ανατρέπεις όχι μόνο προσδοκίες αλλά και το ίδιο το βιοτικό status ευρύτατων λαϊκών στρωμάτων, ενώ ταυτόχρονα αφίνεις άθικτο το κεφαλαίο, προς το οποίο επιπρόσθετα διοχετεύεις κάθε ικανά πόρου που διαθέτει το αστικό κράτος, τότε τη «ισορροπία στην ταξική πάλη διαταράσσεται» ή -για να είμαστε πιο ακριβείς- γίνεται εντελώς εύθραυστη.

Τι κάνει η κυβέρνηση για ν' αντιμετωπίσει αυτή τη διαταραχή; Καταφέγγει σε ιδεολογίματα, τα οποία όμως είναι τόσο φθαρμένα που ακυρώνονται άμα την ανακοίνωση τους. Ο «νέος πατριωτισμός» που λανσάρεται εσχάτως είναι μια καρικατούρα που δεν πιάνει πουθενά, παρά το άγριο πουσάρισμά του από τα ΜΜΕ και διάφορους διανοούμενους. Ομως, η κυβέρνηση ελπίζει. Ελπίζει ότι μπορεί να ολοκληρώσει την οικονομική της πολιτική με το διευθυντήριο των Βρυξελλών.

Τι είναι αυτό που κάνει την κυβέρνηση να ελπίζει; Είναι το γεγονός ότι στο επίπεδο της ταξικής πάλης η ισορροπία δεν έχει διασαλευτεί. Υπάρχει μόνο ένας ανεπισθήτος κυματισμός, μια αύρα δυσαρέσκειας, που ακόμη δεν έχει μετατραπεί σε φουρτούνα, σε καταγίδα, σε θύελλα. Ετοι, η ισορροπία που υπάρχει στο «δοχείο» της ταξικής πάλης βοηθάει να γεμίζει το «δοχείο» της ασκούμενης οικονομικής πολιτικής.

Τι θα γίνει αν αρχίσει να διασαλεύεται πιο ανισθήτορα στην ταξική πάλη; Η κυβέρνηση θα αρχίσει να βρίσκεται μπροστά στο δίλημμα: να εξασφαλίσει τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του συστήματος ή να ρισκάρει μια γενικευμένη ταξική-οικονομική έκρηξη; Μόνο τότε υπάρχει περίπτωση που η κυβέρνηση -με τη σύμφωνη γνώμην όλων των δυνάμεων του συστήματος- να χαλαρώσει έστω και λίγο την αντεργατική-αντιλαϊκή οικονομική πολιτική. Όλα, λοιπόν, εξαρτώνται από την ανάπτυξη της ταξικής πάλης του προλεταριάτου.

Π.Γ.

γευμα, μια μέρα πριν την ανακοίνωση των νέων μέτρων, να επιβάλει την απόλυτη σιγή στον κομματικό κοινοβουλευτικό λόχο, στον οποίο πήγε και μίλησε, στέλνοντας το μήνυμα σε όλο τον ελληνικό λαό. Ομως σημασία δεν έχει το επικοινωνιακό παιχνίδι «ποιος θ' ανακοίνωσει τα μέτρα», αλλά τα διάνια τα μέτρα.

Πριν αναφέρθουμε στα νέα αντιλαϊκά-αντεργατικά μέτρα, πρέπει να σημειώσουμε την αγωνιώδη προσπάθεια της κυβέρνησης να δεξεις ότι πήρε και μέτρα σε βάρος των καπιταλιστών, άρα όλοι οι πληρώνουμε δίκαια. Ομως, και μόνο από το γεγονός ότι τα υποτοπιθέμενα νέα φορολογικά μέτρα σε βάρος των πλουσίων, ακόμη και η εφάπταξ φορολογική εισφορά 1% στα εισοδήματα άνω των 100.000 ευρώ, δεν προστικοποιήθηκαν στην ανακοίνωση του Πεταλωτή, φαίνεται καθαρά ότι τα έβαλαν την τελευταία στηγάνη και μόνο για ξεκάρφωμα. Αντίθετα, τα αντιλαϊκά-αντεργατικά μέτρα είναι πιλήρως προστικοποιημένα.

Αλλα 4,8 δισ. ευρώ καλούνται να πληρώσουν οι εργαζόμενοι της χώρας, πέρα απ' αυτά που έχουν ήδη αρχίσει να πληρώνουν μετά το πρώτο «πακέτο». Τα μισά απ' αυτά είναι φορολογικά και άλλα τόσα περιοπές σε μισθούς και συντάξεις

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητακέτελο 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διεύθυντης: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

